

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிழைகோலமென்னும்

கவந்தூப்புராணமூலம்

கற்பு.

குறந்தந்தக் குளிரின்வளத்தறத
கவளத்தந்தக் கரணமிருத்திய
பவளத்தந்தப் பழி லுநிகர்த்தொளிர
தவளத்தந்தத் தலைவனை வாழ்த்துலாடி.

கம.

பொருள்.

க

மண்ணுலகம்

வரிசது

தாமிருகரும் துகர்ணையு

அந்த

அந்த

குளிரின்

குளிரந்தவிண்ணுலகம்

வளத்து

தாமிருகரும் துகர்ணையு

உற

அனுபவிகக

கவளத்து

கவளத்திலு

அந்தக்கரணம்

தமது அந்தக்கரணத்தை

இருத்திய

வைத்த

பவளத்து

பவளத்தினது

அந்தமபடி கம்

அழகிய கடிவை

கூடுகாத்துஒளிர

ஒத்து விளங்காரினர்

தவளம்

வெள்ளிய

தலைவனை

கொம்பினையுடைய யானைமுகக்கட

காழ்த்துவாம

துதிப்பாம

[வளை

(பவளத்தந்தப் பழிவநிகர்த்தொளிர) என்பதற்கு அழகிய தமதுதிருவுருகம் பவளத்தைஒத்துவிளங்கும் என்பபொருள் கொள்ளும் அமையும் ஆனமாக்கள துகர்தம்பொருத்தித்

தரும் போகியாயிருப்பது முதற்கடவுள் இயல்பாதலால் (குற
ளத்தந்தக் குளிர்விண்வளத்துறக் - கவனத்தந்தக் கரவுநீருதி
திய) எனவும் அந்தக்கரணத்தில் மனம் முதற்பொருளாதலின்
அதனை அந்தக்கரணமெனவும் கூறினார்.

இச்செய்யுட்டு மண்ணுலக இன்பத்திலும், விண்ணுலக
இன்பத்திலும், அன்பர் நிலபெறுமாறு அவரால் நிவேதிக்க
ப்படுங் கவளத்தில் திருவுளம்வைத்தருளும் எனவுரைப்பது
ஒன்று. பிள்ளையாரது திருவுளப்பாங்கே, சத்தியாதலால். அ
ந்தக்கரண மிருத்திய வென்றார். சூ-விண்-இரண்டிம்உயிர்கள்
மேல் நின்றலில் இடவாகுபெயர்கள்.

நச்சிறுத்தநயனக் குவிமுலை
பொச்சிறுத்த நுகப்பினர்ப்போற்றிவாய்
நிச்சிறுத்த விரகிலிக்காங்குகாலோ
வச்சிறுத்த வடிகளடிகளோ.

நச்சு	நஞ்சு
இறுத்த	தங்கிய
நயனம்	கண்களையும்
குவிமுலை	குவிந்த முலைகளையும்
பொச்சு	கரீண்போர்க்கின்மையாய்
இறுத்த	படிந்த
நுகப்பினர்	புனையுமுடையபெண்களை
போற்றி	புகித்து
வாய்மிச்சில்	அவர்கள்வாயெச்சிலை
துத்த	அனுபவிக்கும்
விரகுஇலிக்கு	பேரறிவுஇல்லாதவனுக்கு
அச்சுஇறுத்தஅடிகள்	அச்சிறுத்தவிநாயகக்கடவுளது
அடிகள்	திருவடிகள்
ஆம்-ஓ	பயன்படுமோ (பயன்படா வென்ற

கிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ் செய் விராயகக்கடவு
ளைப்புகியானு எழுந்தருளியபோது தேரின் அச்சுமுடிப்பின்

கூவத்துப் பாராணபலில்,

னர் விநாயகங்கடவுளைப்பூசித்துச் சிசன்றொன்பது புராண
இரலாறு ஆதலின் அச்சிறுத்த அடிகளென்றார். “திங்களணி
சகூடப்பெருமான் பூசையாற்றித் திரிமதிலும் கடந்திடமுன்
னின்றான்யாவன்,” எனப்பின்னையார் புராணத்திற் காண்க.
கொல-அகைசநிலை.

இறுத்த என்னும் பிறவினைப் பெயரொச்சம் இற்ற என
ததன் வினைப்பொருளில் வந்தது-துத்த இறந்தகாலப் பெயரொ
ச்சம்-து-பகுதி-த்- சந்தி-க்- இடைநிலை-அ-விசுதி.

புராந்தகிகல்வரந்துதி.

நீர்கொண்ட சடையொடுநய பெருங்காமத் தழுவவிப்ப நிற்
கின்றானைக், கூர்கொண்ட சனன்மழுமா னாண்மையுமீப் பெ
ணனாமயுமாய கூற்றிற்கேற்ப, சீர்கொண்ட வலனிடங்கொ
ளையகளைப் புகலியிறை செந்தமிழ்ப்பூ, தார்கொண்ட திரு
விற்கோ லப்பெருமான் றனையிதயத் தவிசின்வைப்பாம்.

புராந்தகியம்மைதுதி.

பைத்தசிறுமணி ாரவந்த ழுந்துமதிதவர்கின்றபரிசுதேன்ன,
மெய்சதவிரும் புசுழ்த்திருவிற் கோலநாயகன்மகிழ விற்கோ
லத்தை, யொத்ததது துதலிடைப்பொற் சுட்டியின் சீழ்வெ
ன்மலத மொளிரத்தீட்டி, வைத்தருளு மெழிலுடைப்பைப்
பாவல்கு லம்மைபதம் வணக்கஞ்செய்வாம்.

நடேசர்துதி.

சீர்கொண்டமலைமாதின் திருதுதல்கண்டராப்பகைவெண்
டங்கணீங்கி, யார்கொண்டசடையரவ மல்குலைக்கண்டட
கையுழைப் பலகையையார்த்து, நேர்கொண்ட வுழைவிழி
ண்டருகுறமெய்ப் புலிப்பகைநீத் திருப்பநின்றே, யேர்
கொண்ட தளர்த்தில்லை நடம்புரியெம் பெருமானே யிறைஞ்ச
செய்வா

பாடியம்.

சிவகாபியார்மது.

வன்னிகரம் வளர்வுறந் பணிபயில வருவார்க்குச்சொசு
கமீந்து, பன்னுதுதன் மதியடியார் பரிசுரங்கண் டெழி
ற்கனிமெல் விதழியார்ப்பப், பொன்னனு கு மலநவைசேர்க்
கிடைக்கோரி மறையோதிப் புரிந்துதாழத், தன்னையிடத் திரு
ந்துபரம் பொருளே நிக ருமைமயம்மை சரணிற்றாழ்வாம்.

கணபதிதுதி.

சுற்றைநெடுஞ் சடாமவுலிப் பிறையுமொரு தன்கோயங்
காத்திற்சேர்ந்து, மற்றைநிறைமதியாக்கி மறுவிகந்தவல்லபை
தன் வடிவுபூத்த, நெற்றிநிகர்த் தனையன்றி யழிகொழுகு திரு
முகத்தூ நிகர்ப்பநேயம், பெற்றமழ களிற்றைமனச் சேவக
த்தி னிறுவியிடர்ப் பிறவிதீர்ப்பம்.

சுப்பிரமணியர் துதி.

நான்குமுகன் நெழுமைந்து முகனீன்ற வாறுமுக நாதன்
றன்ன, வான்குலவு மொருகடவுள் யானையின்பா கனைப்பு
னத்து லுடிவுகூர்ந்த, மாண்குறுகவேங்கையரு வெடுத்தானை
யசுரர்குல மாய்த்துப்பேய்கட், கூன்குருதி யொடுமளவிப்
புதுவிருந்திட் டானைநம துளத்துள்ளைவப்பாம்.

திருநந்திதேவர்துதி.

பாக்குலங்கள் பழிச்சுனர் நெஞ்சமும்
வாக்குமங்கை வடிவு நிகர்த்தொளி
தேக்கும்வெள்ளிச் சிலம்புட னெம்மையும்
காக்குநந்தி கழ்நெழு தேத்தவாம்.

காணக்காலம்மையார் துதி.

கிடந்துகண்களிற் சேட்கு மவுன்பு
ழைந்தகைகொ டியிர்ப்பவ வுத்தன்வாழ்
வடந்தயங்கு வனத்திற் றிலையின
கூட்டந்தவம்மை டுதமலர் கண்ணுவாம்.

கூடவத்துப்புராணமூலம்.

திருஞானசம்பந்தர்துதி.

அங்கமான தணங்கினு மேம்படு
மங்கையாகுப் படைத்து மகளெனப்
பங்கையாதனன் வென்குறப் பார்த்தருள்
பொங்குஞான சம்பந்தனைப் போற்றுவாம்!

திருநாவுக்கரை யர்துதி

மருக்குலாவு மறைவனத் தொன்றிய
திருக்கபாடந் திறந்தசொல் வேந்தனை
மருட்குலாவு மறிவினை மூடிய
விருட்கபாடந் திறக்கவு மேத்துவாம்.

திருநாவலார்துதி.

கன்றுகாமங் கழன்று தன்னுரு
வென்றுமோர்குரி தென்றிருப் போன்றனை
யன்றுதூதுவ னாகி யரிவைபாற்
சென்றுவாடு என்ற தீர்னை வாழ்த்துவாம்.

திருவாதவூர்துதி.

இன்பமானிக்க வாசக னென்னுமோர்
மன்பெரும்பெயர் யாரும் வழங்குறத்
தன்பெயர்க்கொடை யோடு தரித்தபோ
ரன்புதன்னை யகத்து ளிருத்துவாம்.

அவையடக்கம்.

மூதறி வாளரு மறிவின் மூகரு
மோதுறு நடுநிலை யோருஞ் சொற்பொருட்
டிதுடைப் பதற்கொரு செய்கை கண்டிலே
னாதலி னென்கவிக் சுழிவின் ருகுமால்,

நூல்விபுலம்.

காவிரேநர்விழி மங்கைடங்கின னிசைக்காரந்த
மேலுமா சன்றஞ்ஞமாரசங்கீதையின் விரித்த

தாவில்காளிகா காண்டமென கடற்புகழ்தனிற
கூவநீர்மையுட் கொண்டியின் கூறுவன்றமிழால்

தனியான்.

பொருந்தாரரணம் பொடிபடுத்த பொன்னஞ்சிலையான்
கூவத்தி, ணிருஞ்சீர்தமிழாற் புனைதல்செய்தா ணிதழ்கூப்பா
தவந்தாதி, யருந்தாமத்தான் புனைந்துசெத்தி லமந்தஞாமா
முத்தமிழ்த், பெருந்தோண்மலைகட் கணித்தசிவப் பிரகாசுப்
பேர்ப் பெருந்தகையே.

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது. ஆசிரியருத்தம்-கள.

கூவது. நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

தேவம்புலா மலர்க்கொடி நானிலத்திகழும்
பாதவம்புத லாதியவளமெலாம் பீயின்ற
தாதவம்பனி மழையொலிக் குடைத்திடாதமர்
மாதவம்புரி லொர்க்கிட நைமிசவனமே.

பொன்னுலாமலர்க் கற்பகாடவி நிழற்போக
மின்னலாமென வெறுத்தித்த வனத்திடையின்ப
மலையின் புத வருளென யீசனேமகவா
ஹன்னிவேண்டுவ னெனிலதன் சிறப்பெவருளாப்போ

வந்ததேயுணவாகி மற்றாஹுண மறுத்துச்
சந்தயோகிகள் போன்றுபோகிக ளுறத்தமது
புந்திபோம்விரி கொடுக்கியே பொறிப்பணமடக்கு
முந்துபோகிகள் போன்றியோ கிசுறுமுதிர்கா

எலியும்பாம்புமங் கதமுமஞ்ஞையு மினமயிறு
நலியுமோம்பியு மொருத்தலு மடங் ளுநய்யும்
புலியுந்நாம்பெறு பகைமொரிதுப் புணருமய்ப்புனத்தின்
மெலியும்பாவமு மீறமுமே பனையின்றிவிடும்.

ஆதிமாலயன் மனத்தெழு மகந்தையையிடக்க
மீதுலாமழன் மயநெடுந்தம்ப மிக்குயர்ந்த

கூவத்துப்புராணமல்லம்.

சோதிமா மரமுகிலதிற் சூழ்தருதுமநீ
திதிலாவகி மணிசிதறிய பொறிச்சிவணும்.

உணநான்கையுங் கூடந்தழுக்கட் பெருங்கடவுள்
சரணவாரிசீம் பற்றென வடைந்ததாபதர்க்குத்
தருணவேள்வியிற் பகைஞர்சா தித்திடப்படாத
வரணமாயது நலந்தரு நைமிசாரணியம்.

பேரசோகமே பெணக்கொடு பிண்டிவின்மதகேள்
வீரவாளியா மலர்ந்துதுன்பங்களே விரோத்த
கோரபாவ மற்றப்பெயர் மெய்பெறக்குளிர்த்து
வாரமாதவர் சோகநீத்திட மூலர்வழங்கும்

அருந்தவம்பயின் றைம்புலக் குறும்பினையடர்ந்த
திருந்துநன்முனி வராவதைக் காருதனித்திகிரி
மரந்தயங்குமெண் குடைநிசர் மதிதனாதம்பார்ப்
பொருந்துகின்றழிக் காம்பெனும் பெயரினைப்புதுக்கு
வேறு.

நெட்டிலைகொண்டு நிமிர்ந்தெழுதாடை
கடடியிணைநதுறு கின்றனதோகைப
புட்டனையொக்கு மிசைக்கதிர்ப்போது
நட்டிவர்கெவ்வயி னம்பியையொக்கும்.

எரிபுகைகின்ற விளந்தளிர்மாவி
னருகுநீனிற மார்தருபுண்ணை
மருவுதல்செஞ்சடை வள்ளன்மருங்கு
தருமம்வளர்ப்பவ டங்குதலொக்கும்.

ஒன்றினெடொன்றிழை யொண்கழைதன்னின்
வன்றழல்வந்து வளர்ந்தெழுமீது
சென்றமர்ந்தி திடுக்கிட வின்னின்
மன்றனெடுந்தீ வின்மிசைவாவும்
பாசிலைகொண்டெயர் பாதவமென்பு
நைமயர் மருங்கினுகுத்தல்

நைமிசாரணியாச்சுருக்கம்.

வனன்பு கிடைத்தவர்மீது
வீசுறமொய்ம்மலர் மாரியின்மேவும்.

வேறு, இத்தகைகலம்பெற்றுள்ள வெய்திறருவனத்தின்மீய
மெய்த்தவர்புலன்களேந்தும் விரவுமனமுமீட்டு
முத்தலையென்கமேந்து முதற்பெருங்கடவுடன்பா
லுயத்தவருலகவாழ்வை யொருபொருளாகக்கொள்ளார் கரு
உலகினர்செல்வந்த லுரைபொருளென்குங்கோட
லிலகுவிண்மதியங்காட்ட வென்றுமோர்த்கைத்தாய்ச்சேறல்
திலகுதஞ்செல்வமெங்கள் வீழுப்பொருளாயவண்ண
லலகில்செஞ்சோதிப்பின்ன லண்மதியுணர்த்தவாழ்வார் கரு
அன்புகொண்டருஞ்சிவத் தோடயார்ந்ததுபலித்திருக்கு
மின்புமுமுத்தியென்றே யிகந்துறந்துடைமமேலோர்
துன்புமிக்கெய்தியின்னிற் றுநின்றுபோஞ்சிற்பின்பத்தின்
றன்பரிவறத்துறத்தல் சாற்றவேண்டுவதுமுண்டோ. கரு
சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ச் சிறுதுதற்கரியகூட்த்தல்
வேயுமீர்நலயப்பொற்றேன் வெற்புறழ்வுவவுக்கொங்கை
யாயிழைமகளிர்நேயத் தணையினுமவையின்ற
தாயென்கருதுநீரார் துமனியமோட்டிற்காண்பார் கரு
பற்றிகலிலாதநூனப் பண்பினர்நட்டாற்பேணன்
மற்றவற்செலுக்கவுன்னு வல்லமெய்த்தவத்தின்மேலோர்
முற்றுறமின்பதுன்ப முன்புளதொடர்புடற்றென்
மற்றமின்மகிழ்ச்சிவாட்ட மகன்றநற்றுணியின்மிக்கார் கரு
கண்டிகைக்கலனுநீற்றுக் களபமும்பொலிந்தயூக்கை
மண்டிலச்சடிலக்கற்றை மவுலியர்நிறைந்ததெண்ணிர்க்
குண்டிகைகதண்டித்தாங்கு கையினர்குன்றவில்லி
புண்டீரீகத்தாட்கன்பு பொருந்தியபைத்தந்தாமோதோ கரு
கண்புனம் எப்பிநெஞ்சம் ஸுரைந்துகூடியபொடிப்பத்
தண்புனரீரீத்தவேணித் தம்பிரான்பூசுசெய்வார்
புண்பயின்மறைகண்கின் பயத்தவாமஞ்செழுத்த
கண்புடன்பசருகின்ற நாவர்முக்குற்றந்தீர்த்தே.

வேதன்மாறமையுமன்றார் வியன்பதந்தையுங்கொள்ளா
ராகிநாயகனெம்மீச னருளிணைவந்தஞ்செய்கை
யரிதமோர்திரணாதன்னை யியற்றிடநிறுவவல்லா
ரேரிதுறுதுதிநிநதைக்க ணுவகையும்வெறுப்புமில்லார் ௨௮

ஆதரவின்சொற்றாய்மை யருணெறியொழுக்கமெய்யுமை
மேதகவுடை யார்தீமை விரகம்பொய்யாசைகோபங்
கசுதரவிலர்வேதாநதக் கருத்துணர்பெரியர்செம்பொற்
பூசரவில்லிதானழ் புஞ்சுநிறைஞ்சுதற்குநேயர். ௨௯

வேறு. இப்பெருமுனிவர் தம்முண்முன்பொருநா ளிருந்
தக் காசிபன்வெட்டன், திறப்புறழ்சடிவக கௌதமன்பாரத
துவசனகண் ணுவன்சவன்கனே, மெய்ப்புலத்தியனற் சனக
ஹாதன்வான் மீசன்சா தாதிபனதி, யொப்பிலரநேகர் துழும்
யவ்வனத்தி னொருபுடை வுணவிராநருதார். ௩௦

இருந்தவாரசநக சாகரயுடைய னையறுபரசிவ கதிலிற்,
பொருந்தினற்கன்றி யரிசெனத்தமது புநதிகொண்டனைவரு
மததான், வருந்திறமுயல்வ செந்நெறியென்னு மற்றீதையா
ய்ந் னருசாவ, வருந்தத்சொழுநன் முதுக்குறைவதனலடி
கன்கேண்மின்களென் றுறைவான். ௩௧

வேறு. எவ்வுகைப் பொருள்களு மீயவல்லது
செவ்விய தவமசே தெரியின் வேறிலை
இவ்வுல கினிலஃ திராற்று கின்றதே
யிவ்வுட லெதெதபே ருறுதி யென்பவே. ௩௨

தவத்தினி லமர்புரி சடினை வெல்லலாந்
தவத்தினி லெழுகடற் றனையு முண்ணலாந்
தவத்தினில் வடவனாக் களைந்து தாங்கலாந்
தவத்தினி லுணலமுந தரிசுக லாகுமே. ௩௩

நன்றிகொ ளுத்திலைம் ஆத நல்கவுந
துன்றிய வுயிர்த்தொகை தோற்று விப்பவு

கைமிசாரணியச்சாங்கம்.

மன்றிய வுலருய புடைவு மண்ணினர் *
 கொன்றருள் புரியவு மொருங்கி னெய்துமால்
 அண்டமும் பொருள்சுரு மடங்கு பேருருக்
 கொண்டிட கணுவெனக் குறக வாழ்புனல்
 ஓண்டமுன் மிசைசெல விளிவிலா துற
 வெண்டவ மன்றியா துதவ வல்லதே.
 பொன்றணி மார்பகப் புனித னுதியை
 நின்றழி தவத்தினு னினைத் தகீழத்திட
 சங்குபுய் மவற்கரி தாய வெள்ளியங்
 குன்றிறை சரணமுங் குறுகலாகுமால்.
 ஆதலினொப்புயர் வசன்றுதன்னேநேர்
 மாதவ மேசெயும் வழக்க மாமென
 விவாதினை வதிட்டனாய் குணர்த்த நின்ற,
 தாதிப னினையன சாற்றன் மேயினான்.

வேறு. தன்னையினையின்பொருட ரையிடத்தவ
 லொரு... னையுதவி விண்ணுலகினுமுடனே
 யருமையின்பமுய்த்தத்தகற் செறமெனிலிறமே
 இருமையுந்துணையாகு வதன்றிமற்றில
 புகழுங் கவ்வியுஞ்செல்வ மும்வீரமும்... வும்
 மகிழுங்கேனம மொழக்கமும்விழுப்பமும்... ழங்கி
 இகழும்பாவமும்பழியுநீத் தரனுமையிடத்திற
 நிகழும்பூசனாயவரருள் செய்யவுஞ்செய்யும்.
 ஏற்றின்மேல் உருமெந்தைதன் னெழிலுருவறமா
 மாற்றிலன்னதேயாற்றுக வென்றவனறைய
 நீற்றின்மேனியிற் கண்டுகைமாலகணிரம்ப
 வீற்றிருத்திடுங்கவுசம னினையனவினம்பும்.
 மனைகடோருமுற்றிரத்திடு கபுரலியுண்மகிற்
 வனகமால்விடை யூர்ந்துவந்தெளிதிரிலருள்
 அனைகருங்கட லுலகிலிற் செய்யவதுகருநில
 உமர்த்திடுதானேயு பன்றிவேறுளே.

கூலத்துப்புராணமூலம்:

அரிமவாகிமகலைகளையா வையும்பயிலறிஞர்
பெரியமாதவருயர்தரு குலத்திடைப்பிறந்தோ
ருரியதானியைப்புத்தந்தன ருறுவரவ்வளவே
தரியலார்களுமுறிவுசெய்தவன்புடைசார்வார்.

சூழும்வான் முகிலெனப்பயன் னூக்குறதளிப்பேர
பாழிமாபுகழ்ப்படலை போய்ப்பரந்திடுமலகி
ஓழுமாமயன்மான் முதலிமையவர்தமிழ்நீரும்.
வாமுமேம்பதமனையேன வாக்குறமலைவார்

௨௫

இகத்தினன்கொடைப் பெருமையை யறிந்துனோ னிரிநீர்
தகத்தினுமமு முணாசெய்வோரவரிதாகித்
தொகுத்தவோர்பெருடன்னுலகு வனெச்சொல்ல
மிருத்தவாவியுங்கொடுப்பரால் சேண்டுமுன்விரும்பி

௨௬

புலியினன்கொடையில்லவன் றேற்றத்தின்பொலிவு
கவிர்மலர்த்திடற்கொப்பெனக் கழறுவரதன
லவிர்பெரும்புகழ்க்கொடையதேயதிகட
சலிதருஞ்சடைக்கெளதமன் காசிபன்சாற்றும்

௨௭

உவமந்தீர்திநிம்வாய்மையொன்றேயுறி னுலகிற்
தவமுந்தானமுமொருங்குறச் செய்தலிற்றலையாப்
பவமகன்றுநான் மஹமுடிவாகியபரம
சிவனரும்பதம்பெறும்படி யுயர்த்திடுந் தெரியின்

இரவிவாண்மதியுசித்தொடுங்குதலொலியியங்கல்
பாவைதானிகவாதுறல்பயோதரம் பொழிதல்
சருவினாடுவஞ்சமர்சல்பின் றேற்றதல்கரயத்
தருவமா முயிர்சிங்குதல்வாய்மையினன்றோ

௨௮

மன்னனாசியவலகலாமபுரநடைவாணு
மின்னனாழிதட லும்விட்டிறந்திட வரினும்
பன்னவாய்மையிற் பிறழ்ந்திட சொருகவிப்பவம்மோய்
இங்குஞ்சடையெகிரான் பதம்புகவேண்டில்

௨௯

நைமிசாரணியச்சுருக்கம்.

என்றுகாசிபமுனிவரன்வீரய்மையினியல்பை
யொன்றவேவிரித்தருந்தவந்தங்களோடுவாப்ப
வன்றுசார்ந்துமும்பரத்துவசப்பெயரறிஞன்
குன்றுபோலுயர்குணத்தினீர் கேண்மெனக்கூறும்.

விண்ணுளோர்தமக்க வியுணாமகந்தாவிலேத்து
மண்ணிறுவிர்க்கெழிலிகொண் டெனவினேகழங்கி
யெண்ணிலெங்வுலகிற்குமின் லீந்துநற்றானம்
புண்ணியந்தவம்வளர்ந்தலான்பாகமேபொருளாம்

வேறு. இரகிகொண்கெழிலுருவட்டவன்
பெரிதுமுன்மகிழ் பெறறிடச்சொபுவது
சுருதிகொண்மகவென்றவன் சொற்றிடக்
கருதிமற்றொன்றுகண்ணுவன் கூறுவான்

இல்லொழுக்கமியைந்து பிதிர்க்கட
ஒல்லும்வண்ணமுஞற்றி மரபுளோர்
செல்லுழ்வானிணைபதுயர் சிந்துவான்
வல்லமக்கடபெற்றகிணை மற்றிலை

மெய்த்துகின்றவிழுமிய தீர்த்தியோ
மெய்த்தலின்றியிருமையின் புந்தரும்
புத்திரர்ப்பெண்புண்ணிய வாழ்க்கைதான்
நற்றுவத்தினுமற்றச் சிறந்ததே

என்றுநன்மகப்பேற்றையினிதெனக்
கன்றிநற்றவுக்கண்ணுவன்சொற்றிடக்
கொன்றையஞ்சடைக் கூத்தனைப்போற்றிடே
ரொன்றுமெய்த்துருவாச னுணைசெய்லான்

உறவுதந்தைதாயொண்டொடிமாதரார்
சிறுவர்வண்புவிசெல்வம்பெரும்புகழ்
பிறவினும்பொழைபிரிந்தமெய்த்
தூதலினல்லது தன்பமகனுமோ

கூவத்துப்புராணமூலம்.

வேறு. ஈட்டுறங்காலை யீனமஞ் செய்வுழிக்
 ஷுட்டலிற்றுயிரினைக்குறுகுஞ் சுற்றமும்
 வரூட்டிடும்பகைஞராய்வதை செய்வித்தலான்
 வேட்டிடும்வெறுக்கையை வெறுக்கையின்பமே.

கொடுங்கனன்மதுவிடங்குறுகிணுண்டிடிற்
 சுடுங்கருத்தழித்திடுந்நுலைவு செய்யுமாற்
 க்விந்துயர்ச்சகாமமோ கருதினன்னசெய்
 திடும்பிணுத்துடர்ந்துவெந் நிரையத்திட்டிடும்

ஆதலிற்பெண்முயக் காதிநீங்கியே
 தீதறத்துறத்திடுமரிய செய்யுகையே
 மேதகக்கதியினில்விடுமென் றோதினான்
 மாத்வத்துயர்துருவாசமர்முனி:

இனையனவீற்று வீற்றியம்பிமீதவர்
 வ்னையறுநன்னெறி தெரியும்வேலையி
 ல்னையவர்தவருருவாகிநண்ணல்போற்
 முனியிறவாயிடைச்சூதன் னோன்றினான்

கண்டிகைவடமுரங்கவினநீற்றொழிர்
 புண்டரபுதந்மிசைப்பாலிய வங்கையிற்
 தண்டொடுகமண்டலந் துங்கிவந்திட
 வண்டவர்குதனல் வரணுண்டனர்

பொருக்கெனவெதிர்வொடு போற்றிக்கொண்டுசென்
 றுருக்கிளராதனமுதலி னையயனை
 இருக்கெனவாயிடை யிருத்திமாதவ
 ரருக்கியமுதலனவளித்துக் கூறுவார்

துய்யமெய்க்கதிபுறஞ் சூட்டயாய்த்தியா
 மையமுற்றிருத்தழிபுடிசின்வேட்கையான்
 னுய்யுற்றமுங்குகோர்மாட்டி முரல்கொண்
 னுங்கெனத்தரவருபவரி லுற்றனை

தொல்லையம்புராணநூற்றொகுதி யாவையும்
உல்லநன் முனிவரின்வரவீ னுய்ந்தன
நல்லவர்தாம்பெறுகலத்த கல்வியுஞ்
செல்வமும்யாவருஞ்சிறப்பிற் பெற்றவராய்

௭௭

வாதராயன் முனிவரனை யொத்தமெய்ப்
பேர்தராயகலருட்பொழியுஞ் செமமுகச்
சுதமாதவவினைத்தொடர்பு போய்ச்சிவன்
பாததாமரைபெறும் பரிசுகூறென்றார்

௭௮

வேறு. என்றலுமுவகைநெஞ்சத்தெழுந்திடச்சுதவீரவே
மென்றொருபொருளுமுன்னுதுவப்பு ருமுத்தியெய்தக்
கன்றினீரதனுணும்பாற் றண்ணுத லுநன்பதிந்த
தின்றுமையடநதியானு முய்ந்தன, மென்றுசொல்வான்

௭௯

அரியதாமவச்சைமுவாறவைமறை நானகாறவகவ
சுருமரு' ணங்கன்சொன்னான் மிருதிகந்துருவம்வின்னூல்
பரதம்வாசடம்புராணம்பகருநன் னியாயமென்ன
விரிசுருமிறற்றுட்சீர்சால் புராணமேமேலதாகும்

௮௦

பன்னுடம்புராணமீரொன்பாநெனும் பாகுபாட்டான்
முன்னுதுதலைமைக்கேற்பமுக்கணம்பிராந்தீஹாந்து
சென்னிகாபபவற்குநான் குதிகைமுநற்கிரண்டிசெங்கேழ்
துன்னுதுகனலியென்போன் சுடரினுக்கொவ்வொன்றுமே()

அணையவற்றதிகமெந்தையமலமாக் கதையிரைந்து
நனிசிறப்பவற்றுட் காந்தமதனிணு ணலத்ததம்மா
தனிவருசுந்ற்குமாசககிதையதனுட் சால்
வியியதுளிகாண்ட. மென்பர் மூதறிவின்மேலோர்

௮௧

அன்னத்தில்வியாத நெங்கோணருளிஹந்துதியென்கேட்ட
தன்னிகரிலுந்முதத்சாரங்கீடீற் மேதுத்தனின
முன்னமங்குலாத்தானன்னுன்மொழிந்தவாறுமக்கியாட
ன்னுணுடம்பெரிசுதபயன்பெறு முனிவர்கேண்மின

௮௨

இச்சிறைப் பவங்கண் கிவினையிலா முத்தியெய்தன்
மெய்ச்சிவஞானத்தன்றிவேறுளகருமத்தாகா
தச்சிவஞானம்பெற்றோரயனதுகற்பமுற்றச்
சச்சிதானந்தமுத்திரீர்குவொன்பமாதோ

௧௨

பிறைமுடிக்கின்றமுக்கட பிரான்றிருத்தலங்கட ஸ்னி
லறமுடிப்பவர்துறவேதோ ரறிஞரஞ்ஞானபாவத்
துறைமுடிக்கிற்போனோனுந் துரிசெலாமெனினுநீது
மறைமுடிக்கரியஞான மன்னிமெய்த்துறி யிறசேர்வார்

௧௩

வலியு கமலமெய்துஞான மீருவிடவேண்டிற்சாந்தப்
புலியு கனத்தானடோற்றப் பொதுநடம்புரிவோன் ஞானங்
கலியு கமதனிற்சாலக் கசிந்துறவேண்டும்தாம்பி
னெலியுகனைசிப்பே ரிருந்தவவதைதீர்நென்றுன்

சூதமா முனிக னின்ன சொத்திட வவகைபுத்தத்
திவிராமுசிவமுத்தி சிவனிடமளிக்குமென்றாய்
வாதராயணன்மலர்த்தாண் மருவுமாணக்கர்த்தம்மு
ளோதியாலுயர்ந்தோய்சொல்வதொன்றுளதென்றுசொல்வா

தண்ணிலாமலர்த்தவேணித் தாணுவு முமையுந்தங்க
கண்ணுலாமுக்களோடுங் கைலைபோலிருப்பதாகி
யெண்ணிலாவமரர்வேள்வி யிறையயன் முராரியென்று
முண்ணிலாமுவகையோடு முவர்த்தொழுதமாவதாகி

௧௪

அளப்பருமனத்தகோடி யமலமெய்த்தலங்கடோறுங்
கொளப்படுமபயன்கண்முற்றுமெனினிறிந்கொடுப்பதேயாய்த்
தளப்பதமத்துமேலோ னந்தினுநந்தாதாகி
புளப்படுபோகமுத்தி யொருங்குறவுதவஞ்சீர்த்தாய்

௧௫

கங்கையாகிக் கின் மிக்க காமருபுனிதநீர்த்தந்
தங்குவதாகியுள் னிற் சாற்றி புல்வினவிற்செங்கேழ்ப்
பங்கயாதனத்தன்மாயோன் பதந்தரவல்லதாகி
இங்கொருதலத்தையைய வியம்புதியெங்கட்கென்றார்

நிக

நைமிசாரணியச்சருங்கம்.

என்றா ருநாத்தலோடு ஸ்ரீமுந்தபேருவகைபொங்க
குன்றவிற்கோலதெம்மாண் கூடபுரங்கருதியுள்ளங்
கன்றுளமன்னைநெஞ்சிற் கணாந்துகமயிர்பொடிப்ப
மென்றுளிவிழியரும்ப விதிர்விதிர்த்தினைமடுசால்வான் சீக

அருத் தவமுநிகணீவி ரறைந்தனமுழுதும்பெற்ற
பெருந்தவமுளதொன்றம்ம வதனதுபெருமைதன்னைப்
பரந்திடுமுசங்கன்கோடி பணத்தலையரவப்புத்தே
ளிருதுரைப்பினுமடங் கா தியான்சிறிதறிந்தசொல்வேன் |

நைமிசாரணியச்சருங்கம்-முற்றிற்.

பாயிரம் உட்பட வாக்கம்-கூ

நைமிசாரணியச்சருங்கம்-முற்றிற்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நைமிசாரணியச்சருங்கவசனம்.

குளிர்ச்சிபொருந்திய கடலினாற் சூழப்பட்ட இவ்வு
லகத்தினீகண் பலவிதசிருஷ்டங்களினாற் சூரிகிரணங்
கூளையும் பனியையும் மழையையும் தடைசெய்து நிகு
ந்ததவத்தைச் செய்வோர்களுககு வாசஸ்தலமா யிருக
கப்பட்ட நைமிசவனமென்றொருவனமுண்டு. (நேமியெ
ன்பது) நைமியெனத்திரிந்துநின்றது. நேமி - சக்கரம்-
பேரகத்தியும் வடபதப்படலம்- உல- ி- ஆம். இகர
ஒகர முதற்கையாகும். என்னுஞ்சூத்திரத்தாற்காண்க.
முற்காலத்தில் தேவர்கள் தங்களுககுத் தவஞ்செய்யும்
பொருட்டுத் தகுந்த இடமொன்று நேமித்துத் தரவே
னுமென்று, பசுமதேவனைச்சேன்றிறப்ப அவர் ஓதரு
ப்பைப்புல்லை வட்டமாகச்செய்து இதுபோய்த் தங்கு

நிடம் தலத்திற்குத் தகுதியையுடையதென்றுகூறினர். இவ்வாறே அந்தத்தருப்பை வட்டாகமாய்ச் சார்ந்த நிபரானது ஸூட்சிவனமென்று கூறப்படுகின்றது.) இவ்வனத்திற் பொன்போன்ற மகரந்தங்களைச் சிதறு மலர்களைமுடைய கற்பகத்தருநீழலின் கண்வகிக்குந்தே லோமன் தனது தேவதீபாக மினனற்கொப்பா யுழிந் துதீபாகத்தக்கதென விடுத்து அழிபாவின்பராகிய பே ரினமந்தத் தாலேண்டுமென புரார்தகேஸ்வரனாத் தோத்தரிப்பாராயின. இதனது பிறப்பை பற்றெவரார் சொல்லத்தகதும். இவ்வரியவனத்தின யோகனைப்போ ள்பேசுகின்றர் ஐயபொறிப்பகைகளைவென்று தவத்தைச் செய்வார்கள். எலியும் யூர்ப்பும் மயிலும் பச்சோ ர்நீயும் யானையும் சிங்கமுந் மானும் புலியும் தம்மிற்பனையின் வி யிருக்குப். சிவபோகுகளில் இன்பதுன்பங்களுடற்றேயவநி யுரிர்க்கில்லையென்று விருப்பிலெறு ப்பற்று அரியதவங்கலிற் றுணிவுமிருந்து சிவசாதனங்க ளாகிய விபுதி ருத்திராட்சங்களுவிராது நீண்ட சண்டக லை வட்டமாகக்கட்டி ந்கொண்டிருப்பவர்களும், தெளி வாகிய நீர்நிறைந்த காண்டலத்தையுந் தண்டையுந் தாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களும், பஞ்சமேருவை வில் லாகவுடைய பாபசிவத்தின் பாத்தாரனாகளின்னுமிரு ந்து தியானித்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமா சிறுப்பார் கள். அன்றியும் கண்களினிடத்தில் நீர்பெருகவும் ம னமிசுந் துருகுதலைச்செய்யவும் உரோமங்கள் டெழுந் கவுங்கங்கைகளைச் சடாபாரத்திஸ்தரித்திருக்குஞ் சிவபெ ருமானினது கிரியாபூசையைச் செய்வோர்களுந், தீதமி குந்த வேதத்திற்கொல்லும் பஞ்சாட்சரத்தை விசுவா

சததோடு ஜபித்துக்கொண்டிருக்கும் நாவையுடையவர்களும் (ஆணவ மானிய காமிய மென்னு) முக்குற்றந்தீர்த்தவர்களுமாயிருப்பார்கள். பிரம் விஷ்ணுக்களுக்கொப்பாகிய பதப்பிராப்திகளையும் வீரும்பார்கள். ஆதிநாயகாகிய எமதிசனதருளினால் எவ்வித சிருட்டிகளையுஞ்செய்யத்தக்கவர்கள். பிறாற்சொல்லத்தக்க புகழ்ச்சியிக்குச்சிக்களைப் பாராட்டாதவர்கள். இரந்தோள்களை யாதரிக்குந்தன்மையும் பரிசுத்தமாயிருப்பவர்களை மீயும் அருண்மிகுதியையும் நல்லொழுக்கத்தையும் வாய்மையையுமிகுத்துடையவர்கள். தீங்கினையுங் காரவிச்சையினையும் பொய்கையையும் பேராசையினையும் சோபத்தினையும் விருப்பாதவர்கள். வேதாந்தக்கருத்தினையுடைய பெரியோர்கள். ஸ்ரீமந்நிவாஸித தசுங்களைச்சென்று பணியும் விருப்பத்தையுடையவர்கள்.

இவ்விதமாகிய முனிவர்கூட்டங்களுள் முன்பொருகாலத்தில் மிகுந்த தவத்தையுடைய காகிபர் வசிட்டர் செவ்விதாகிய ஜடாபாரத்தையுடைய கௌதமர் பாரத்துவாசர் கண்ணுவர் செளனகர் உண்மையாகிய புலத்தியர் ஜனகர் நாரதர் வால்மீகர் சாதாதிபர்முதலாகிய வொப்பில்லாத அநேகவிருடிகளொருங்குசேர்ந்து அவ்வனத்தின் ஒருபக்கத்தில் வீற்றிருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கும்காவிருடிகள் பிறவிக்கடலைக்கடப்பது ஒப்பில்லாத சிவசாயுச்சியத்தைப் பொருந்தினவர்களாய் யரிதெனறுங்கினைந்து யாவரு மதுவருந்விதியெவ்விதியென்று ஒருவர்க்கொருவர் வினாவுகாலையில் அருந்தகிமாணனாகிய வசிட்டமுனிவர் இதனைக் கேட்டபிர்களாகவென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

இவ்வுலகத்தி லெவ்வகைப்பயன்களையுந் தரத்தக் கது தவமேயன்றி வேறில்லை. அத்தவமே சகலவித சித் திகூளைத் தருவதும் வெள்ளியங்கிரி வாசரது பாதங்க ளைப்பார்ப்பதற் கேதுவாயிருப்பது மென் றருளிச்செ ய்தார்.

அப்பொழுது சாதாதிபர், தருமமே ஒப்பில்லாத பொருள். அத்தருமமே இருமையின்பத்திற்குக் கா ணமானதும் விருஷபாருடராகிய பரமசிவத்தினதுருவ மாகப்பட்டதுமாதலால் அத்தருமத்தையே செய்தரு ளல்வேண்டுமென்று சீசப்பியருளினர்.

விபூதிருத்திராட்சங்களணிந்துவீற்றிருக்கும்பொழுது தமமுனிவரானவர் கபாலிபானவருண்மகிழ்ந்து குற்ற மில்லாத பெருமைபொருந்திய விருஷபாருடராகவந் தருளிச்செய்வது தானமேயன்றி வேறுண்டோ, தான மே பகைஞர்களையுறவாக்கத்தக்கது. தானத்தின்பெரு மையைப்பறிந்துள்ளோர்கள் தன்னையிரப்போர்களு ண்டுமுன் தங்களுயிராயுந்தருவார்கள். தானத்தைச்செ ய்யாதவன்தோற்றமானது முண்முருக்கம்பூவைப்போ ல் பிரகாசமுடையதாயிருந்தும் வாசனையில்லாததற் கொப்பாவார்களென் றருளிச்செய்தார்.

காசிபருஷியானவர் உவமைமில்லாத வாய்மையொ ன்று சொல்லப்படுவதே பரமசிவத்தி னரிய பதத்தைத் தரத்தக்கதும் இருமைக்குந் துணையாயிருக்கத்தக்கது மென் றருளிச்செய்தனர்.

பாத்துவாசரானவர் மலைபோன்ற குணத்தையு டையவர்களே கேளுங்கள் தேவலோகவாசிகளுக்கியா

காதினைச் செய்து அயாபபாகநதநது அதனால் மண்ணுள்ளோர்ப்ரு மணமுதலாகிய வளப்பங்கோக் குறைவுபடாமல்வளர்ப்பித்துப் புண்ணியத்தைப்பெறச்செய்வதே காமதகனலாகிய விவபெருமாரினது திருவடிபயபடைபத்தகத்தென் றருளிச்செய்தார்.

கண்ணுவரானவர் இல்லொழுக்கத்தைக் குறைவறடத்தி மிகுர்க்கடனளித்துத் தம்முர்புள்ளோர் செல்லும் மிகுந்த நாகத்தினின்று நீக்குவதாய புத்திரனைப் பெறுவதே தவத்தினு பிக்கத்தென் றருளிச்செய்தனர்.

துருவாச மஹாமுனியாணவா கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய கடவுளைப் போற்றித் துறவே சகலத்தினும் ரோன்மையுடையது. இல்லறமுதலானவை துன்பத்தைத்தருவது. ஆதலால் பெண்பாகமுதலியவைகளைவிட்டுத் துறவடைவதே மிகுந்தமோக்ஷவிட்டினிவிடத்தக்கதென றருளிச்செய்தனர்.

இவ்விதமாக மிகுந்த தவத்தையுடைய முனிவர்கள் குற்றமற்றதோர் லன்னெனியையாராயும்பொழுது அவர்கள் தவமே புருவமாய்த் தோன்றியதுபோலச் சூதமாமுனிவர் ருத்திராக்ஷமும் பூணுதாலும் மாப்பினிடத்திற் பிரகாசிக்கவும், திரிபுண்டர நெற்றியிற்றேரன்றவர், அழகிய கையினிடத்தில் தண்டுகமண்டலத்தாங்கிக்கொண்டுவரவுங் கண்டு எதிர்பென்று தோத்தரித்தழைத்துவந்தழகியஆசனத்திருத்திச் சோடசோபசாரங்களைச்செய்து சிலவற்றைச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்.

ஐயானே, பிரித்தமுமுண்மையுமாகிய மோக்ஷத்தைப்பெறும் உபாயத்தையாராய்ந்து சந்தேகித்திருக்

சூங்காலையில் மிகுந்த பசிலேடையையுடையார் னொரு
வனுக்கு அன்னத்தை மிகுந்த சீக்கிரத்தோடுவந்துதரு
வோர் தகுதியையொத்தனே. பழையையாகிய புராண
ங்களைபாடிப்பந்தி தன்னையுடையவனோ, தும்முடையவா
வினால் நாங்கள் பிழைத்தோம்; இதுவேநல்லோர்கள்பெ
றத்தக்க கல்வியுஞ் செல்வமும் சிறப்பையு மொக்கும்.
வீரதராயனமுனிவரையொத்தவனோ, அருட்டன்னையு
டைய சூதமா முனிவரனோ, அடிபெருகனது வினைத்தொ
டர்புநீங்கிப் பரமசிவத்தின் பாததாமஸாகனோ யடையு
முபாயத்தை யருளிச்செய்வீனென்று வினாவினார்கள்.

இவ்விதமாக வினாவுகாலையில் சூதமுனிவரர் சர்
தேர்விறத்த நெஞ்சத்தராய் வேறொருபொருளை புமுன்
னானு முத்தியுடையும் வணிகையை நினைந்தீர்க ளாதலால்
நுதலிற் கண்ணையுடையோனதருள் தும்பாம்பறிந்தது;
யானு முப்பந்தனென்று சொல்லத்தொடங்கினா.

தபசிரோஷ்டர்களை, அரிதாகியவிச்சை பதினெட்
டுள், அவை நாலுவேதம் ஆறங்கம் கருமநூல் ஞானங்
களைச்சொல்லுநூல் ஸ்மிருதி கந்தருவநூல் விஸ்தூல்
பரதம் வாகடம் புராணம் சொல்லாநின்றநியாயமென
றுஞ்சொல்லப்படும். இவற்றுள் புராணமே மேலானது.
அப்புராணம் பதினெட்டாகுர். அப்பதினெட்டினுள்
அவரவர் முதன்மைப்பாட்டினிற்கேற்ப ஞானறுகண்க
ளையுடைய வெமதுபிரானுக்குப் பத்து. காவற்றொழில்
பூண்ட விஷ்ணுவிற்கு நான்கு. திசைமுகனும் கிரணங்.
சூரியனுக்கும் அக்கினிக்கு மொவ்வொன்றும். அவற்
றுள் எமது பரமசிவத்தினது குற்றமற்ற பதின்புராண
மே மேன்மையையுடையது. அவற்றுள் ஸ்காந்தபுரா.

ணமே மேன்மையுடையது. அக்காந்தத்துள் சனற்கு மாரசங்கிதை மேன்மையுடையது. அச்சங்கிதையு னுள் மிகுந்த வினிமையைத்தருவது காளிகாண்டபெ ன்றறிவின்பிக்கோர் சொல்லுவார்கள். அவ்வித க ளிகாண்டத்தி லெமதாசாரியரது கிருபையினால் யாம் கேட்ப ஒப்பில்லாத முத்தியையடைவதற்கோர்முகாந் திர மளித்தருளினார். அதனை அவர்சொன்னபடியே ங் களுக் கியான்சொல்லுகின்றேன். இச்சரீரத்தைப்பெ றி த்துடையவேண்டு முண்மைப்பயனை யடைய முனிவர் களே கேண்மின்கள்.

இவ்வுடலிற் சிறையிட்ட வுயிரானது பாவங்கள் ணுணர்வீதி முத்தியடைதற்குச்சிவஞானத்தாலன்றி வே ரொரு கருமத்தாலு முடியாது. அச்சிவஞானத்தை ய டைந்தோர்கள் பிரமகற்பமுடிவிற சச்சிதானந்தமுத்தி யை யடைவார்கள். அவ்வித சிவஞானமானது சந்திர சேகரனாடிய முக்கட்பிரான் திருத்தலங்களில் நல்லறத் தைச் செய்வோர்களுக்கும், துறந்தோர்களுக்கும், அறி வுள்ளோர்களுக்கும், அஞ்ஞானத்தை விட்டோர்களுக் கும், சகலபற்றுக்களையு மெளிதில்நீத்து வேதசுசிற் கெட்டாத ஞானத்தையடைவித்து உண்மையாகியமோ க்ஷித்தையடைவிக்கும். இக்கலியுகத்தினில் மிகுந்தநா னத்தைப் பெறவேண்டில் சாந்தத் தன்மையுடைய வி யாக்கிரமபாதர் போற்றும் சிற்சபையில் நடனஞ்செய் தருளும் சபாபதியின் உண்மைஞானத்தையே கசிந்து ருகுதலோடும் பெறவேண்டும், நைமிசவனத்தில் மிகு ந்த தவத்தையுடைய முனிவர்களேயென் றருளிச்செ ய்தார்.

இவ்விதமாக சூதமுனிவரின் சொல்லியருளலே, ஐந
பிசவாசிகள் சந்தோஷித்துவாதுராயணரைப் போற்றும்
மூணுக்கருட்சிறந்த சூதமுனிவரோ யாங்கள் சொல்ல
வேண்டுமெனக் கிதான்றுண்டென்று சொல்லுவார்கள்.

குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரன்மவழாநின்ற சடை
யையுடைய பரமசிவமும் உண்மையம்மையும் அவர்தம்
நிக்குளம் கைலையுப்போல் வீற்றிருப்பதாய், எண்ணி
ல்லைத மகங்களுக்கிறையாகிய தேவேந்திரனும் பிரமா
வும் விஷ்ணுவும் என்றுஞ் சந்தோஷித்துடன் அலங்க
னோத்தொழுது வீற்றிருப்பதாய், அநேக பரிசுத்தமாகிய
தலங்களுள் பெறப்படும் பயன்களெல்லா மெளிதினிற்
கொடுப்பதாய், தாமனாயில் வீற்றிருக்கும் பிரமாதேவன
ழிந்தபொதினுமழியாததாய் உன்னப்படும் போகமுத்து
களை முழுமையுமளிப்பதாய், கங்கைமுதலாகிய தீர்த்த
ங்களினு மேன்மையாகிய தீர்த்தமுடையதாய், நீலாக
கினுஞ் சொல்லினும் விசாரிக்கிறுஞ் சிவந்த ஜாமனம்
வரோணுடைய பதத்தையும் ஈறாவிஷ்ணுவின் பதத்
தையுந் தழுத்தக்கதாயிருக்கு மோருதலத்தை யிவ்வி
டத் தெமக்கருளிச்செயல்வேண்டுமெனவினாவினார்கள்.

இவ்விதமாய் ஞானிசாரணியவாசிகள் கேட்டவுட
ன் மிகுந்த சந்தோஷமிகுந்து குன்றமாகியவில்கைக் கை
யிற்கொண்டருளியதிருவிற்கோலப்பெருமானாகியவெ
ம்மான் வீற்றிருக்குங் கூவத்தந்தரினேத்து நெடிதுநீங்கி
யருழவியைக்கண்ட தாய்போல் மிகுந்துருகியவிர்பொ
டிப்ப விழியில் நீர் சிறியதுளிகளாக வருப்புதல்செய்ய
வேண்டவயிட விவ்வார்த்தையைச் சூதமுனிவர் சொல்
லுவார்.

அரிதாதிபதவ ஸ்தையுடைய முனிவர்களே நீவிர்
 சேட்டருளிய தவையக ழுழைபாடிப் பெறவுள்ளபெ
 ரிபதவொடன ளாது அதனைப் பாடிநிகருங் கேட்க
 முகங்களை யுடைய அநிசேஷிநாநா தர்வரு சொ
 ளென்றி னும்தனை சிறிதென்குத தெரிநடாது நொ
 சொல்லுந் தோன.

நெய்சாரணியச்சருக்கவசனம் முற்றிற்று.

சுருதிநிறம்பலம்.

உருசுநிறம்பலம்.

உ—வது

திருநந்தலச்சருக்கம்.

பண்டுளசசனை பரியமெயககறி
 சனடிடாசசவருவ சனகேருசோ
 சசாடம சசருவ தலகசசசரு
 பொண்ணடந சருட்டணி தொருததுககறுவம்

கேழ். வாய்ததகாரம்புனற்சாடியினவெண் டாம்வகங்கத
 சோயததுவானமககநமைகூதுகில்தரலிரிததுப
 பொாதததாமெனயிளிசருதவவணபுபலக
 ளீசதவசுபபடிநதுகாரந்றமொபரது.

லணணுலாவிய புழைககைபோன்முதிவினயேயக
 ளணுலாவியருவ சாநிதிலககனாய்ந்
 நணணுலாவிய வலெ நிசலகிளாருககது
 ளணுலாவியமதகரி போனமெனவத

வேறு சிந்தரந்திருத்தென் கயிலாயம்வா
 முந்தைதன் முடியீர்ப்புனலாட்டல்போ
 னந்தியும்பெழு நாகச்சிகரிமேல்
 வந்துநின்றும்பை முகில்பெய்தவே
 கோடுகொண்டயர் குன்றினுநின்றூர்
 மாடுதுன்றுமணியோ டிழிந்திட
 லாடுமங்கதமண்ணன் முடியைவி
 டோடுகின்ற வியல்பினையொத்ததே.
 சுடியமன்னர் கவர்ந்துகொண்டேகியே
 விடில்வினாந்துதம் வீழ்நகர்செல்பவர்
 படியதென்னப் பயோதரம்பெய்ப்புன
 னெடியமைக்கட னேடிநடந்ததே
 காரடைந்து காராவின்முதுநனைச்
 சீரடைந்து சிலம்பிற்றொழிதலு
 மேரடைந்தபால் யாரொன்றொருபெரும்
 பேரடைந்து புலியிற்பெயர்ந்ததே
 மெலியர்மேவு வியன்சிறைநீக்குபு
 வலியர்வந்துமீட் டேகுதன்னைவோ
 யொலிகனித்தமென் கோடுடைத்தொல்லையிற்
 பொலியும்வாவிநன் னீர்கொடுபோகுமால்.
 வானமேயவலி நெழு கோளரா
 வானவீனாங்கதி ஒன்னவங்கார்திடற்
 கானமோடி கடுங்கினாயாலெடுத்
 தேனமாமருப் பெற்றுமன்னீத்தமே
 சுலவிரும்புனற் றொண்டைநன்னாட்டினி
 னிலவனங்க ணிரம்புவதன்றியும்
 புலமிலங்கும் புதுமணியாதிய
 மலைவளங்களுந் தந்திடவந்ததே.

குங்குமங்கலநதோர புறங்கூருசனை
தங்கிநின்றறுந் தாதனோந்தோர்புறம்
பொங்குதண்புணற் போதுவதென மலை
மங்கைபாதிமணந் தவர்போன்றதே

யில்லிருந்தினா விண்ணுண்குறுக்கிடம்
வல்லியொண்கணை செவ்விதின்வந்ததா
னல்லிநன் முகையாக் கொடுவோலையோ
டொல்லும்வெஞ்சமர்க் தூற்றிடல்போன்றதே

பெண்ணைசாய்த்துப் பெருகிக்காவோரியி
னண்ணியோதிம நன்கொழிம்வைகைசேர்ந்
தெண்ணுகம்பை யிபைந்துமணித்திரண்
மண்ணியேகும் வளங்கெழுபாலியே

கக

வேறு. சிலம்படிமருவிச்சந்தத் திலகமுன்னெற்றி யிட்நிப்
பொலங்கொடியிடை குழுகாஞ்சி பொருந்திமென்னகின்மே
லார, டிலங்குறவளைகள் கைசேர்ந்திரத்திநப்பொற்பணிதாங்
காவற், சிலம்பயிலனகமோடும் பாலியாமடந்தைபோந்தான்.

சேட்டிளவானோதாக்கத் துதங்கிளரீர்மார்த்தாண்டன்
பூட்டுவெம்பரித்தேர்காறும் விசையினிற்பொத்தெண்ணீர்
வேட்டவனிருந்தபாகன் விரவினிற்பற்றியுண்ணு
மூட்டுமொழெங்குற்றாறு மனைவற்குமூட்டிடாதோ.

துருக்கமுநறியசந்துஞ் சுடர்கெழுமணியுமுத்து
மருக்கிளர்மலருந்தாங்கி மதமுமிழ்கரிமேற்கொண்டு
பெருக்கமுற்றளவினமாக்கன் பரவப்பேரியாற்றுவேந்து
பொருக்கெனக்கடலோர்காத மெதிர்புகுந்தழைப்போடால்.

நண்ணியபுறத்துழாசோ டாடியநார்க்குமற்றை
யுண்ணிகழ்மனத்தழுக்து மெந்ருங்குடன்றீரும்வண்ணம்
மண்ணுபுமறித்துநண்ணுவகை புரிந்தமலநல்கும்
டிண்ணியதீர்த்தம்பால்யாறல்லதுபுயில்லாதோ.

கஎ

தன்னையாத்மவிற்கண்டோற் தங்கடிகாதனமாநல்கப்
பொன்னிதட்சாலப்போது பொருந்தியாடுணர்கடாங்க
வண்ணிலையளிப்பச்சங்கமடுத்து வந்துட்கொண்டோர்கள்
பன்னகமணித்தற்பிப்ப பரித்தொழுமுதுமன்னித்தம் கஅ

மொய்கையுங்கிடங்குங்காவும் புகுந்துலாம்பாலிந்தித்
செய்களின்மன்னாரப்பச் சிரமோராய்ரம்பெற்றீசன்
ஹகுமொண்கயிலநண்ணி வலம்புரிமுழுக்குங்கம்பன்
கைகளினிமிருப்பாங்காக் கால்களினிவர்த்துசெல்லும் கக

தேஞ்சிலம்பிழிந்தபாலி தென்புனற்பரவமன்னர்
தாஞ்சிலம்பியமோடார்த்துத் தலைத்தலைக்குழமிச் செய்க
ஹஞ்சிலம்பகடுபூட்டி நலிலெழின்மாதர்த்தங்காற்
பூஞ்சிலம்பெனச்சால்கீறிப் புடைபரந்துமுநரன்றே. க உய

அந்தகனிவருமூர்தி யன்னவெம்பகட்டேர்பூட்டி
புந்தியங்குரப்பிமன்ன நுழும்பனைமெகினைஞ்சங்கைத
தந்திமெண்டமென்னச் சடக்கெனவெடுத்துவான்போய்
நந்தெனவிடுப்பவீழ்வ னளிமதிதவரலொக்கும்

சுரும்பினமிரியல்போகத் தொத்திட்கமலச்செப்பு
நிரம்புகட்டைகமடுத்து நிறையவுன்னெழுந்துமன்னர்
வரும்புனற்றேக்கியான்ற வயலுமுதனைந்தசேறு
பரம்படித்திழுதுசெய்து பறித்தநாறெங்குநட்டார்

களைகளைவிப்பமன்னர் சுருதித்தம்மாதர்பாரார்
விலையமிர்தன்னீர்துங்கள் விழியிதழ்வதநமோடு
முளரியொண்கு முதநீல முரணிநிற்கினறவென்ன
வளைகலித்திடவேபோடு மற்றவைகளைதல்செய்வார்.

வேநீ. முற்றிடுநளிர்நதி முகத்துழத்தியர்
உற்றிடவயலிலெம் முறையுட்கண்கள்
மற்றெமையிகலினோர் வருதலென்னென
வெற்றிமுயறிந்திட வெழுந்தசேல்களே.

திருத்தலச்சுருங்கம்.

முண்டகநாமலா மொய்த்தபாங்கரி
 லொண்டொடிமார்திரு வருவமெண்ணில
 கொண்டவைதொருமரிக் குறித்துநின்றென
 மண்டுறுபெரும்புனல் வயற்கணிப்பா சல். ௨௫

அலைபுனற்றண்பணை யகத்துச்சென்னலோ
 நிலைபுனாபுனேவுற வீரம்பசுங்கதிர்
 நிலைபெறவெழுந்துமே னியிர்துதோன்றுவ
 கொலைமதகரியினங் குசுவிகள் போன்றவே. ௨௬

உண்ணியவந்துரு நானாயோடமே
 னண்ணியவானைபாய் நலத்தபண்ணையிற்
 பண்ணியபயிப்பெரும் பாலிநாட்டுளோர்
 புண்ணியந்தெரிவுற விளைந்தபொற்பினால். ௨௭

மேனிமிர்பசுஞ்சுருள் விரித்தசாலிகள்
 பாணிதைதருங்கதிர் பழுத்தகண்ணுநீஇக்
 கூனிரும்பினைக்கரங் கொண்டரிந்தோ
 வானகடுருஞ்சிபோர் வசுப்பர்மன்னங்கள். ௨௮

எர்க்கதிர்வாள்கொடே யீர்வர்விக்கிமெய்
 வேர்க்கவங்கெடுத்துராய் வீழ்த்தியேத்துவர்
 ஞர்க்கரும்பகட்டினாற் றுவைப்பித்தார்ப்பராந்
 போர்க்களம்புகுந்துபோர் புரிநன்மன்னோ. ௨௯

வேறிருபலாலநீத் துலவைமேவுழி
 மாறரும்பதடிகண் மாற்றிறெற்குவா
 லாறினொன்றகையருகீ களித்துமற்றவைங்
 கூறுநல்லைங்களிற் குலவிச்செய்வரால். ௩௦

வேறு.

நிரிந்தமடவா ளகங்குழைக்காது நிழிபதாம் பிறங்குழ
ரால், பொருந்துகூ ழுலைபாணி யுந்தி யுழந்தாட்கணைக்
காற் புறந்தாள்வாளி, பாந்திடுசைவொ வள்ளை கயலாம்
பற்றாளமணி பணிலங்கண்ணி, நிரிந்தமட சுழியல்
வன்வமால் கமடமினா னுருளம்விருர்ப் பக்காடும். ௩௧

வானமெழுநிகாந்தியந் தண்டகநாட்டரிவையர்தம்வத
நம்போலா, தூனமுடனலமாகிப்பதுமமாமலாமலூர்ந
தே யொப்பவிங்ஙன நூனமர்வதெனனுக்கென் றமுந்
காஹமனமடையத் தீடத்தவாவித், தேனனிழுமிதட்
கம்லச்செழும்போது நனதழைச்சினதக்குர் ணுமே.

..

வேறு. தண்ணம்பாசடைதுன்னுபுசார்ந்து

கண்ணகன்புனற்காமருபைந்தடம்

வண்ணவெண்குமுதற்கண்மலாநதன

விண்ணின்வந்தெழுமின்றிரள்போன்றவே. ௩௨

வாடுகின்றமருங்குல்வருத்துபூண்

முகுகின்றமுகின்முலைமாதாற்

பாடுகின்றஞ்மிறுபாந்தெழ

வாடுகின்றனவம்புயவாவியே. ௩௩

உச

வரவியம்புனற்குடையுமெல்லியர்மதர்மழைக்கண்

காவியெனறிதழ்க்குமுதமென்றணங்கமலப்

பூவதென்றிருட்குழலினமென்றுபல்பொயிவண்

டாவல்கொண்டுவந்தனைதரப்பொருக்கென வாழ்வார்

கோடடிருமபுனறறடத்தினின்முழுகியேகுடங்கை
காட்டினின்றிரிந்தோடியேவாதிமங்காண
வேட்டிலங்கியகமலமென்றதனிடையிலரசு
பேட்டினங்கணஞ்சமுங்குறவரிதையார்பிடிப்பார்,

குலைந்துவாவிநீர்படியுமோர்குளிர்மதிமுகத்தி
யடைந்ததாமரைமுகத்தியையலைக்குமொண்மயிலா
மடந்தையேரராவல்குலைப்பிடிக்குமீராமனம்போ
னடிந்தகோதையைமடங்கலாமீருங்குலணலியும்.

இன்னவாகியவளங்ஞெழுதொண்டைநாடேமந்
தன்னிலாமொளிர்ததாணியர்மற்றுளதலங்கண்
மன்னஞ்சுங்கிற்குழ்தரவழுத்தியமணியாக்
கொன்னுலாநடுநாயகமாவதுகூடும்.

௩௩

வம்புமாமதயானைகளிரண்டொருவயிரக்
கம்பமேவுறக்கட்டுடையறங்களைக்காட்டுஞ்
செம்பொன்மாமகிற்காஞ்சிதென்றிக்கினிற்றிகழ்
விம்பர்மேயதுதனக்கிணையிலாதவக்கூடும்

௩௪

தேங்குசோதிடாநவமணிபொன்கொடுசெய்த
வோங்குகோபுரமாடநானிகையொளிரோம்ப
பாங்குசூழ்ந்தின்மண்டபந்தெற்றிகள் பலவு
மீங்குவாழ்தருமிந்திராகொனவிவங்கும்.

௩௫

சோதிபெற்றவொன்பானெனுமணிகளுந்துவன்
மேதகப்பெருஞ்செய்குன்றுபற்பலவிளங்கல்
பாதலத்தரவுநிறைசிரம்பரித்தபன்மகுடம்
பூதலத்துமேற்புறப்படத்தோன்றவபோலும்.

௩௬

திங்கள்வாணுதலரிவையர்நடுநிலைசெறியத்
துங்கமாகியமரகதச்சிகரிகடேர்ன்றல்
பங்கயாதனப்பெழறிபலமார்பகம்பயில
மங்குல்வான்முகடளவுநீண்முராரிகண்மானும். ௪௨

தெண்ணிலாவொளிர்மேனிலச்சேக்கையின்மாதா
நண்ணிராயகர்தங்குலைநெகிழ்த்திடநாணி
மண்ணிவாள்விடுபதுமராகப்பணிநிறைத்து
வெண்ணிலாவிருள்பட்டிடநீலணிவிடுப்பார். ௪௩

தருக்குமங்கலக்கடைதீதலைதொறுமணிதழைப்ப
நிராக்குமொண்கழையரம்பைபூகதமிவைநிகழ்து
லிக்குமெல்லிதழ்மாதர்தோடுடைகளத்தழை
யிரக்குமவண்ணம்வந்தேகடைகாக்குமாறேய்க்கும்.

ஒதிமஞ்சினகரத்தயனிவனியேயுட்போ
யாகியங்கழல்பணிந்துமீண்டிடுமுனங்கடைநீசு
மாதர்நன்னடைவிழைந்துபின்சென்றிடவந்து
போதனங்கீதுகண்டிலன்றேடியேபோகும். ௪௪

முன்னநங்கன்மாட்டெய்துபூண்முலையினுட்கண்ட
மன்னுமைந்தர்தங்காதல்கூர்மகளினானோக்கி
என்னேனழ்மெதிர்தமியளாய்நேர்ந்தவளார்கொ
லென்னவங்கவருடுவர்விழைந்தனொன்று ௪௫

மருவுமாடஸொழின்மிகுவடிவின்னோக்கிப்
பொருளின்மாவேடனதுளம்பொருமலேவெள்கி
யுருவமாயிவர்கண்முன்முற்றிடாகியாமுண்
னருவமாயதுநன்றெனத்தேறியேயகல்வான். ௪௬

உள்ளமாதரங்கூர்வின்சொற்புகன்றதுவும்
வள்ளலாகியகூவமாரங்குநிறைமாரந்தர்
தெள்ளநீர்மைகண்டதருத்தேனாழ்வாண்நிந்துப்
பள்ளமார்தருகருமுகிலினம்பயப்படுமால்.

மோகசாகரங்கடந்துநூற்கரைகண்டமுனிவர்
யாகசாலையினறுப்புக்கப்படலைகளெழுந்து
பாகசாதனன்பதம்பெறும் பசும்பொன்மரீளிகைப்பரான
மேகசாலங்கண்மேருவைச்சூழ்ந்தெனமேவும். சக

ஆனையவாகியகூவமார்தனிநகரிடத்து
முனைவர்வானவர்குழ்தரமுப்புரமுடிப்பான்
புனிதனேகுடிக் கரிமுகன்புகுந்துகூவரத்தைத்
தனியுலாங்குரத்தொடித்தனன்செலவினைத்தடுத்தான்.

ஆனகாலையினமார்தந்துயருடனாண்டு
ஞானநாய்குன்றிரிபுரம்பொடிபடநகைத்து
வானநாடவர்வாழ்வுபெற்றயர்ந்திடவழங்கிக்
கூனன்மேருவிற்பிடித்தமர்க்கோலமாய்நின்றான். நக

நின்றவாதுயங்கார்தனைபொடித்திடுகிலையா
லன்னகூவர்க்கின்றெனுந் பிள்ளையோடமர்க்குச்
சென்றதாலுடன்வயிரவர்க்காரைபார்த்தேனி
பொன்றமோநகோதண்டமண்டிதெனவழைந்தான்.

வேறு.

காங்கயுன்வடுகன்றக்கற்காதுகூர்மண்டன்வாரி
யோங்குறுகாலச்செந்தியுருத்திராடகேசன்
பூங்கமலத்தன்மாயோன்புரந்தரன்முனிவர்விண்ணை
தாங்களுமிறைவர்போற்றித்தங்கினர்கூவமகார்.

ஆயிரகோடியயன்றிருமாறா
மேயினர்பூசைவிளைத்தனர்கூவத்
தூயனேவேவழிபாடுதொடங்கி
யேயினவந்திரருக்களவின்மே.

சுஷ்.

வேறு.

அண்டர்சித்தரிபக்தர்கின்னரராழ்பிலத்திறைநாகர்விண்
மண்டிதற்கிடனாகிவைகியு கூவமாநகர்கூழ்தர, வெண்
டசைக்கணும் வந்தமைத்தவர் பூசைசெய்த விலிங்க
மோ, கண்டவர்க்குயர் பத்திமுத்தி யளித்திருப்பக
ணிப்பில.

சுள

பின்னரும்புகழ்மேயகூவபுரத்தினிற்குடபாலினிற்
கின்னரம்புகாக்கொங்கைமேநகை கெண்டையந்தணுரு
ப்பசி, முன்னரம்பையரிளமைநல்லெழின் முற்றுருதர
ம்பேசனா, மென்னவொண்சிவலிங்கமொன்றை யியற்றி
யேவழிபட்டனர்.

சுஅ

அந்தமெய்ச்சிவலிங்கம்வேண்டுநர் வேண்டியாங்குவழங்
கியே, சுந்தரத்துறுமாலநன்குணத்சையின்முன்புதுடக்
கிப, பந்தமற்றயர் முனிவர்பூசை பயின்றகண்ணூவ
லிங்கமுற், நிந்திரத்திருவந்துகண்டவர் பெற்றிடும்படி
யியுமே.

சுசு

வேறு.

செம்பொனிகீழ்க்கொன்றைபுனைவிற்கோலத்தெம்பெரு
மான்நிருமுன்னாக, வம்பவளச்சடைக்கங்கைதனிப்புகி
த்திர்த்தமொன் றறையக்கேண்மீ, னும்பருபங்கதின்
மும்மீமனக்களங்கமொழித்திடுவருயர்ந்தவிற்கோ,ளும்

புப்பழற்பிழைக்குமோ ஷினையனைத்துமக்கணமே யகன்
றுபோமால்.

அத்தகையதீர்த்தமிவ ணவதரித்தவகையவுணர் புரங்
கண்டமாபிசு, சுத்தனடற்புரவிநெடுங் கொடியணித்தேர்
மிசையமார் சூழ்ந்துபோற்ற, வித்தலநின்றிடுங்கா²...
ர்தகடவரத்தையிப முகத்தெம்பேம்மாண், கைத்தலங்
கொண்டிறுத்தவிடத் தெழுந்தனும்பவடாசு கீழவு
நீராய். எக

ஆதலினங்கதற் கரியகிருநாமமச் சிறுகேணியதாமென்
றே, யோதுவரங்கதன்பெருமையுமையொருபாலுடை
யபிரானுளைப்பதல்லாம், போதமிலென் புந்தியினுற்
புகலவெளி தோவதனைப் புகழ்ந்துபோற்றிற், நீதகலு
மெனும் பொருட்டாற்றமியேனு மறிந்தபடி செப்பு
வாமீல் எஉ

வந்ததனி லிருநான்கு பகன்மூழ்கின் வான்முறையா
லொவ்வோர்வைகற், கந்தமறும்பவம்போம்புண்ணியம்
வளருமகபதிதனரியதான, முந்துபிரசாபதிகடானம
யனவர்தான முகுந்தன்றன, மெந்தையுமையொருபாக
னிருந்தானமுத்தி யிவையெய்துமன்றே. எங

செங்கதிர்வெண்கதிர்நாள் டயியயன் மூவரவரத்தி
னங்காண்ணி, யங்கதனிலாடுளர்களும்புத்தல்வரசாட்
சியாக்கமெய்தித், தங்கியிருங்கதியடைவரதிறேய்ந்து
போம்பறல்வசார்ந்தனாவிப், பொங்குபுனற்பழிந்தவரு
ம்வினைதீர்ந்துமெய்க்கியிற்புகுவான்றே

தீர்த்தமுலகுளவெவையுமப்புந்து தாததத்துககொவ்வா
வெல்லா, மூர்த்திகளும் விற்கோல மூர்த்தினைக்கிணை
பிலைமூந்நீர்சூழ்ந்த, பார்த்திகழு மருந்தலங்க ளெனப்
பகரப்பட்டவெலாம் புவனமூன்றும், போர்த்தபெரும்
புதழ்படைத்தகூவமாநகரத்தைப்போன்றிடாவே. ௭௭௫

எண்ணிறந்தபுகங்கடவம் பயின்றதனூல்விழிநுதலி னி
னாமக்குமீச, னுண்ணிறந்தகருணையின லிலகுரு
பானருளா லொழிவில்சீர்த்திப், பண்ணிறைந்தகூவ
நகர்ப் பெருமசிந்திறிந்துரைத்தேன் பவங்கடாக்,
நண்ணிறைந்த மலபாக மவர்நீவிரதுவினவக் கா கல்
கொண்டார்.

என்றினையசூதமுனி புகன்றிடலுமிருந்தவர்க ளுவகை
யெய்தி, யின்றெறமதுவிழிசிறப்பினைக்காணும்பேறுடை
யோமுலகினெல்லா, நன்றியையுமுடையோம்வெம்பவ
ப்பிணிக்குமருந்தாகி நணுகுங்கூவஞ், சென்றுதொழு
மரும்பயனும் பெற்றனமென் னுரைத்ததனைச் செப்பு
கின்றார்.

அருந்தவநீமுனம்புகன்ற கிரிபுரத்தினியல்பெவன்கொ
லதிபராகி, யிருந்தவரயாவர்நாம மேதமரர்குழுவோ
டுமிறைவன்சாட, வருங்கிறம்யாதைங்கர ததுத்தனிக்கட
வுளமணியைவையத்தாழி, பொருந்துறுவோ றெழுத்த
தென்னுக்குரைத்தியெனச்சூதமுனி புகல்வதானன்.

திருத்தலச் சருக்கம் முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகதிருவிருத்தம் ௭௭௫.

சிவமயம்.

சிவமயம்.

திருத்தலச்சருக்க வசனம்.

ஆன்மாக்களெல்லாவற்றிற்கு மநாகிதொடங்கி
போக மோக்ஷங்களை யவரவரிச்சிக்கும்வண்ணம் தந்
தருளும் அநாகிமுத்தனை, அன்போடு வழிபட்குண்
டையாகிய மோக்ஷத்தை யனைவருமடையும்வண்ணம்
மகம்மேருவை வில்லாகக்கொண்டருளும் திருவிற்
கோலத்தலத்தைச் சூழ்தருந் தொண்டைநாட்டினணி
யைத்தீதோகுத்துச்சொல்லுகின்றேன்.

ஆகாயப்பெண்ணைவள் தனதுவெண்மையாகிய
ஆடைபையக் கருமைபொருந்திய ஜலத்தையுடைய
தாழியிறேய்த்துக் கரிபவஸ்திரமாகப் போர்த்துக்
கொண்டதையொப்ப, வளப்பற்பொருந்தியவெண்மை
நிறத்தையுடைய மேகங்களானவைமிகுந்தநீரையுடைய
சமுத்திரத்தினிடத்திற்படிந்து, கருமை நிறத்தோடும்
பரந்து, பூமியினிடத்தில் வசிக்கும் மதயானையைப்
போல்வாய்திறந்து, அச்சமுத்திரநீர்முகந்து, இந்நாட்
டில்வந்து அழகுபொருந்திய கைலாபத்தில்வசிக்கும்
சிவபிரானாகிய எந்தையினது திருமுடியிலீயிஷேகஞ்
செய்தலையொப்பப் பெரியநந்திமலையினிடத்திற் பெய்
தலைச்செய்தது. இந்நீர் உயர்ந்த சிகரங்கலையுடைய
நிர்நந்தி மலையினிடத்தினின்று இழிதல், சிவபிரானி
னதுமுடியினின்று பட்டினிரித்தாடும் சரப்பங்கள் அம்
முடியினின்று கீழிறங்கித் தவழ்ந்தோடுதலையொத்தது.

மற்றெவ்விததலத்தினும் தீரத்தீங்கதன்று. இவ்விடத் திற்செய்யுந் தருமமானதோ ரணுவாயினும், மேருவுக் கொப்பாக வளராரிற்கும், தீமைமேருவாயினும் ஓரணுவாய்விடும். சிசுஹத்திமுதலாகிய பாவங்களைல்லா வற்றையுஞ்செய்தாமாயினும் அந்நகரெல்லையே யடைந்தாராயின் உடனே அவர்களை விட்டுநீங்கும். பன்றிமுதலாகிய மிருகங்கள் அந்நகரில்வசிக்குமாயின் மோகிதனையுடைவதிறி சந்தேகமில்லை. இத்தகத்ததை நினைத்தவர்களும் சொல்லினவர்களும் கருத்தோடுங்கூடி உலகத்திலவதரித்தவர்களும் உண்மையாகிய பேரின்பத்தினைப் படைவார்கள். அளவில்லாத பிசுமாக்களும் மகாவிஷ்ணுக்களும் அப்பிரமஞ்ஜைவப்பட்டு அநேகதோஷதேவர்களு மிப்பதியிற் பூசைசெய்து பெறப்பட்ட வின்பத்திற்கோரளவில்லை. இன்னுமற்றுமுள்ள சித்தர்கின்னார்முதலானவர்களும் இத்தலத்திலடைந்துபுத்திமுத்தியையடைந்தனர், இவர்கள் பூசித்தலிங்கத்திற்கு வடக்குக்கண்ணுவர் பூசித்தலிங்கமுண்டு, அதனைத்தரிசித்தவர்களுக்கூத் தேவேந்திரப்பதிவியை யடைவிக்கும்.

திருவிற் கோலநாதர் சந்திதானத்திற்கெதிரோ கிரிபுரபுத்தத்தில் விநாயகக்கடவுளா லிரதமானது தடைசெய்யப்பட்டபொழு தவ்விதமும்புதுதலினுண்டா யாதிர்த்தமொன்றுண்டு, அதில்முழுகினார்க்குச் சகலவினைகளுநீங்குவதிற்சந்தேகமில்லை. இத்தீர்த்தத்திற்குச்சிறுநேணியென்றுபெயர்வழங்கும். உலகிலுள்ள தீர்த்தங்களும் மூர்த்திகளும் இத்திருவிற் கோலநாதருக்குஞ் சிறுநேணிக்குமொப்பாகா.

அநேககோடியுகங்கள் தவஞ்செய்ததினால் தலிற்
கண்ணுடையாரது திருவருளினாலிக் கடவநகரின் பெ
ருமையைச்சிறிதறிந்துநாத்தேனீ விழிநுமலபாகமுற்ற
வர்களாதலால் அந்நகரத்தின்பெருமையை வினவினர்
களென்றனர்.

இப்படிச் சூதமுனிவர் சொல்லியவுடனே மிகுந்த
தவத்தையுடைய நைமிசாரணியவாசிகள் சந்தோஷித்து
எமது விழிசிற்ப்படையும்படி நுமனம்க்காணும்பெ
ருய்பேற்றையுற்றனம். உலகிலெல்லாநன்மையையும்பெ
ற்றனம். ஆதலால், கொடியபிணிக்குமருந்தாகியகூவ
நகராத்தரிசித்த அருமையாகியபயனும்பெற்றனமென்
றுநாத்து அக்கூவநகரின்சரித்திரத்தையும் முப்புரத்தி
னியல்பும் அதையாண்டவர்களியல்பும் அவர் நாமங்க
ளும் தேவர்களோடு சிவபெருமான் அவ்விடம்வந்த
தன்மையும் இரதமொடிந்ததும் விளங்கச்சொல்லியரு
ளுமெனச் சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

திருத்தலச்சருக்க முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

தாலமேற்புக்குவைத்துள்ள தாருகன்சிறுராய்வித்துன்
மாலியேதராதரக்கன்வயக்கமலரக்களென்ன
வேலுலாந்தடக்கன்கவென்றிலீரர்கண்மூவர்பாவ
மூலகாரணமதாயமுக்குற்றம்போலுண்டானார்.

பேருகமனே மெண்ணில் பெரும்புனியண்டமாண்ட
தாருகனுயிர்கூர்மாண்ணச் சட்டகங்கடைவாப்பெய்
கெய்த், தோருகலுயிலார்ச்செவ்வே டொலேத்தபின்மூ
வரும்பங், கேருகவிறையேநாக்கிக் கெடலருந்தவபு
யன்றார்.

துய்த்தலற்றளவில்காலந் துயரொடுநோற்றோனி
யேய்த்தவர்க்கருளுவன்ன முடனிருங்காகத்தெண்ணீர்
கைத்தலந்தன்னிற்கொண்டு கமலபீடிகையினேயம்
வைத்தமர்ந்துலகமாக்கும் வள்ளல்முன்வந்துநின்றான்,
ன்றலுமவனைக்காண்பிலமுறப்பணிந்தெழுந்து
வன்றிறலவுணர்போற்றமான்மகனுவகையெய்தி
பெய்நனைநினைந்தீநோற்றதேதுளம்நிரும்பிநீளிர்
நன்றுறமொழியினென்ன வஞ்சலிநன்றிச்சொல்வார்
மூவுலகத்துமொன்றமுமெயிலளிக்கவேண்டும்
மூவருமவனுரைந்துமுடி விலாயுகங்களாண்டு
மேவலர்ச்செஞ்சுக்கவேண்டும் பத்துநூரான்முற்றுகோர்
கான், மேவுறவெயில்கண்மூன்றுங் கூடவுய்வேண்டு
மன்றே.

இன்னமுமொன்றுண்டைய வெந்தமக்கித்திராளுண்
டென்னினுமொருவனேனின்மெளிகினுலாடலேபோற்
றன்னொருகணையாலெம்பையொருங்குறத்தடிவதல்லா
ற், பின்னொருசெயலால்வெல்லாப் பெருமையும்தேண்
டுமென்றார்.

அன்னவார்மொழியக்கேளாவப்புயனற்றுகென்று
தன்னருள்புரிந்துபோனான்றயித்தியர்நிற்பவங்க
னுன்னதமகற்சிதாநியோசனையுமூன்றிஞ்சிப்
பொன்னயய்வெள்ளிதன்னுற்பொற்புடனுவன்றே. ௪

சது

திரிபுரதகனச்சருக்கம்.

ஆதிமஞ்ணை தன்னாலுயர்வினுக்கேற்றவாறு
மேதினிதனிலயத்துமிளிர்மதிஸந்தரத்துச்
சோதிக்கொள்வெள்ளியிஞ்சிதுறக்கத்நாடகத்தினுய
மூதெயிலுறவவற்றைமூவருமுறையிற்கொண்டார்.

கொண்டவனோவவாகுக்கோபுரங்கோய்மெற்ற
மண்டபமவுணர்வெள்ளம்மருவிடத்துரகசாலே
விண்டொடுசேவகம்பொன் வீதியர்வணஞ்செய்குன்று
தண்டலேவாவியாதிதந்தனன்மயனென்கின்றேன். கூ

அவ்வளமனைத்துநோக்கியவுணர்க்ஞவகைபூத்துச்
செவ்விதுறங்கட்கிந்தச்செழுந்.புரமெவைருப்ப
வெவ்விமில்லைகடோர்ந்தவிருந்தவம்பனென்றுள்ளோன்
மெவ்வடுபுயவீரர்க்கோருறுதியைத்தெருட்டுகின்றீன்.
வேறு.

செல்லமும்பதாகியுஞ்செழுநர்தங்களை
வெல்வதுவீரமும்புகழுமேன்மையுங்
கல்வியும்புதல்வருங்கதியும்வேண்டுக
கொல்லருமிலிங்கபூசனையியற்றுவார்.

கக

அல்லலும்பழிகளுர்பனையுமச்சமுஞ்
செல்லலும்பிணிகளுஞ்செயிருநிந்தைகள்
சொல்லலுமிடியும்வெஞ்சோகமோகங்கள்
புல்லலுமிலிங்கபூசனையிற்போகுமால்.

கஉ

அங்கையிடைவங்குநீரிலிங்கத்தாட்டியே
யெங்கணுமுடையபச்சிலையொன்றிட்டுமால்
பங்கயனடிதொழும்பாணைப்பூசியா
மங்குறபவங்கடமடையின்சொல்லுவாம்.

கங

எய்தவாழ்வொடுஞ்சிலரிருப்பக்கண்டுமுன்
செய்தபூசாபலமென்னச்செப்புவார்
மெய்தவவிலிங்கபூசனைவிரும்பியே
செய்திடாதுழன்றிடுஞ்செய்கையென்சொல்லாம், கசு

இருள்புரிபவமகன்றின்பமெய்திட
வருள்புரியிலிங்கபூசனையயாற்றிட
மருள்புரிமனித்தினோன்ருவந்தீபுடற்
சுருள்புரிசுணங்கன்வாற்றேற்றம்போலுமால், கசு

பரசிவலிங்கமெயவடினறபடபிட
வினாமலரொன்றறியாமல்வீசிய
நடர்களேயிந்திரநாமங்கொண்டுபோய்ச்
சுரர்தொழுவதுதினந்துறக்கமேவுவார், கசு

வீழ்ந்ததுவளைந்ததுமிஞ்றிதான்னிழப்
போழ்ந்ததுபழையதுடலர்ந்ததேயயிர்ச்
சூழ்ந்ததுகளைந்தொருதூயபூமணம்
வாழ்ந்தான்முடியிடினமரித்துகித்திடார், கசு

பொலக்கடிமலர்களாற்சிவனைப்பூசியா
வலக்கையிற்றெறிதருமறவிதன்னையுங்
கலக்கமிலறிவன்மாற்கண்டன்வென்றுமுன்
விலக்கருநீவிதியையும்விலக்கினானோ, கசு

வேண்டியபொருளளலாமவேண்டியாங்குறக்
காண்டகுநீறுடற்புனைந்துகண்டிகை
பூண்டிலிங்கார்ச்சனைபுரியினென்றன
வேண்டருமயனெனுமினையில்கூட்சிடான,

அன்னவனதைந்தசொல்லவுணத்தீயர்கேட்
 முன்னருமிலிங்கபூசனையுன்றறிடு
 நன்னலமடைந்தனநஞ்சுகான்றிடும
 பன்னகமணியையும்பரிக்குமாறுபோல்.

உய

அன்னதுனபன்னவவவுணமாதுற
 மன்னையமாநீரமற்றுளோர்தமைத்
 துன்னியவலியினற்கொண்டுசூழ்ந்தொழித்
 தின்னலுற்றிடப்பிடித்தேவல்கொண்டனர்.

உக

கான்றிடுமெரிவிழிக்கடியமூவருந்
 தோன்றிடுமுயிரெலாந்துயரின்மூழ்குற
 மூன்றெனுமுலகங்கண்முற்றும்வெற்றிகொண்
 டானறதம்மாணையேநிறுவிபாண்டனர்.

உஉ

புரந்தரன்வுணர்செய்புன்மையாற்றிடா
 தரந்தையில்வினாந்தயிராணியைக்கொடு
 வருந்துமையேொடுமுருவீமேருவிற்
 கரந்தனனிருந்தனன்கணிப்பில்காலமே.

உங

சிறந்திடுமிந்திரன்விருவும்பொன்றியே
 மறைந்துதன்மனையொடுவறியன்போய்மலை
 யுறைந்தனனென்றிடிவெருங்குமுற்றவர்
 துறந்திடுமின்பமேதுன்பமில்லதே.

உச

வெங்கொடிவருத்துறவெருவிக்கூக்கை
 டங்கள்வன்காலம்பார்த்தொளித்துத்தங்கல்போற்
 சிங்குறவவுணைச்செறுக்குநாடெரிந்
 தங்குறமமாக்கிரையற்கோதுவார்.

உடு

பொய்வகையவுணர்கள்புரியும்வேந்தாய
 ரொவ்வகையகலுமென்றிதையத்தெண்ணிநீ
 யவ்வகைமுயன்றிலைவறிதமர்ந்தனை
 யுய்வகையுழியோமுயற்றவல்லமோ. ௨௬
 என்றிமையவர்பரிந்தியம்பவந்திரன்
 பொன்றிகழ்ச்சரோருகப்பொகுட்டுவள்ளல்பாற
 சேன்றுநந்துயரொலர்தீர்த்தியையநீ
 பென்றுநாம்வேண்டுகும்புமினென்றான். ௨௭
 வேறு.

அம்மொழிதுன்பங்கடிகமையோர்நேட்டார்வத்தா
 லெம்மிடர்போயிற்றின்றுடனென்னவெழுந்தெய்த
 மூழ்மதிலோர்கட்கஞ்சியொளித்தேமுகிலூருஞ்
 செம்மனறுங்கமலத்திறைதன்னுழிசென்றுற்றான். ௨௮
 உற்றவனும்பருடன்சரணத்திலுறத்தாழு
 நற்றுதியோடுமெழுந்தவணிற்பநறுங்கஞ்சப்
 பொற்றவிசண்ணெறிந்துமுகங்கள்புலர்ந்துள்ளா
 சொற்றிடுநெஞ்சிலடுத்தகலாதுநுதுன்பென்றான். ௨௯
 வேறு.

என்றலுமகவான்சொல்வா னிறைவனின்னருளிநோன்
 மையன்றுமாமவுணரொம்மையலைப்பகைநந்துள்ளமாழ்கிமி
 ன்றிகழ்முகில்கண்டஞ்ஞம் வியன்சிறைக்குயிலிற்பொன்
 னங், குன்றிடைபின்றுகாறுங்குறுகினோங்கரந்துமன்னோ.
 துணியவசகர்த்தமம்மத்தொலைத்தினியெமைப்புரப்பா
 ன், பன்னுதுமெனவந்துற்றேம்பாரதியுடையநீயே
 பின்னலங்கடல்கடத்தினன்றியாரியற்றவல்லார்
 சின்னருள்புரிதியென்னச்சுபுகிளிகம்மன்னுகின்றான்

புரத்திலொன்றவுணர்மிக்க பொருவலியெம்மால்நீக்குந்
தரத்ததன்மடைக்கண்முயதடத்தலர்நிலங்குகின்ற
வினாத்ததண் குவளையன்னவிழியுடற்கடவுனுந்தங்
கருத்துவெந்துயர மெல்லாங்களை குவண்மலக்கண்ணன்
என்றபணிந்கிராதி யிமையவர்க்கொண்டுமால்பா
சென்றடிவணங்கிபன்னேர்திருவிழந்தவுணர்தம்மால்
வன்றுயருழக்குமாறுமனமுளைந்தியம்பித்திய
புன்றொழிலசுரர்ச்சராடிப்புரந்தருள்புரிதவென்றான். ௩௩

நாரணனதனைக்கேளாநவிலும் பற்றலர்கடம்மைப்
போரினிலுபசித்துக்கள்பொருதழித்திடுவொன்ன
வாசண்முளைத்தறன்னாலனையனாவிடுத்துமூன்று
வீரருமடியச்செய்துமவினாயவென்றிதனைச்செய்வான்.

மனத்தினிலுபசித்துக்கள்வருகவென்றுன்னமாயோ
னினைத்தீனென்னவன்னேரநேரந்தனர்நிற்பநீவிர்
சினத்தெயிலவுணர்தம்மைச் செற்றுவானவர்களின்ன
லனைத்தையுமகற்றுமென்றான் படியளந் தளிர்க்குமண
ணல். ௩௪

அன்னவரதனைக்கேளாச்செல்லுதுமவுணர்ச்சாட
வென்னலுமகிழ்ந்துதன்பா லிருங்கணநதனிலெண்ணில்
லார்துன்னியவணிகமாகத் தூன்டினன்சென்மினென்ன
ப்பன்னகசய்னன்பொற்றுள் பணிந்தனர்பேரயிரொரால்.

தண்டுவேல்வயிரவொன்வாச்சரம்பொழிசாபமாழி
மிண்டிபாலங்கள் குலம்பேரொழுக்கணிச்சியாகி
கொண்டபரணிகளேரடன்குலங்கவார்த்தெழு
துவேக சண்டையாருத்திபுரனைந்து ஊர்க்கொமிர்

புரியச்செய்தார்.....

.....(௩௭)

பேராயின் மீதுணைமிப்பிரான்விடுதானைந்தம்

வாரிதிதன்னைநாடி வருந்திபோலச்செல்ல

வேருறுகடலெதிர் தீதா லென்னவாண்டமருஞ்செங்கட

காருடலடிணர்கேட்டுக் கதுமெனச்சமரினேந்தார். (௩௮)

வில்லுமிழ்சரமுந்தன்மும் வேல்களும்மழுவும்வாளுநீம்

ஓல்லுறழெழுவந்தாளுங் கரங்களுந்தலையுஞ்சிந்தச்

செல்லுமிழ்முதிலினைறு சிந்தினரவுணரனன

மல்லலம்படைகளார்த்து நிற்பவாதாமுந்துர்த்தார். (௩௯)

இத்தகையுடன்றுவெம்போ ரிருதிந்தவருமாற்ற

மத்தவெங்களிற்றுபோலு மறவருக்குலகமுண்ட

வித்தகன்விடுத்தசேனை வென்னிடவதனைக்காண

வத்தலேயின்மவாறோ ரலக்கணுற்றோடிவந்தார். (௪0)

வந்தவருயங்கிமாயோன் மலரடித்தலத்துவீழ்ந்து

சுந்தரவரவிற்றுஞ்சந் தோன்றவிடுப்பப்போனார்

வெந்திறலவுணரோடும் போர்த்தொழில்விளைத்துவன்மை

சிந்தினரிரியல்போனார் செயுஞ்செயலினியாதென்றார். (௪௧)

மாயவன்வினவியுள்ள மாழ்கிவெய்துயிர்த்துவன்கட்

மயவாரசிவலிங்கசுதை யருச்சனைசெயலாலியாவ

ராயினும்வெல்லற்கொண்ணு வென்றினைந்தமுங்கிசிற்குஞ்

செயுயர்விசும்பிருக்குந் தேவனானோக்கிச்சொல்லான். (௪௨)

வேறு.

பன்னகத்தினாலடுஞ்சினவிலங்கினற்பசாசாற்

முன்னவக்கிரகங்களாற்பிணிகளின்றொடர்பான்

மன்னிர்கொடியோர்களாற் காவரான்மருவு

மின்னன்மெய்ச்சிவலிங்கசூசனையினோக்கியையார். (௪௩)

பாவகோடிகன்பயின்றிடு பதகரேயெனினுந்

தேவதேவனைச்சிவலிங்கத் தருச்சனைசெய்வோர்

தாவின்மாதவப்புண்ணியரோ டுந் தம்பான்

மேவுவானலனந்தகன் மனதுளம்வெருவி. (௪௪)

ஆதலாலெயின்மூன்றுடையவுணர்நாமாளை
பூதிகாதனம்புனைந்து பூசனைசெயுமளவும்
யாதுமோர்செயலான் முடிவெய்திலர்யாமோர்
போதகுட்சியில்வருச்சனைவிடப்பிரிதும்.

(சுரு)

நீங்குணம்மநத்துயர்சார்காளெனநிகழ்த்தி
பேயாங்குமாமரகதகிரியொன்றிருசுடர்
பாங்குவைத்தெனக்குருமணியாழிவெண்பணிலந்
தாங்குமாய்வனாதற்கினையனசாறறும்.

(சுரு)

வேறு

அறபுடைமணனர்தடாவியாகிய
கற்புடைமங்கையர் கருதிநல்வழிக்ப
பொற்புடையுலகெலாம் பொன்றுமாறுமாம்
வற்புடைமுனிவரில் வலியரன்னரே.

(சுரு)

கணவரைத்தொழும்பும் கடவுளென்றுளும்
பணவரவல்லுலா பணிததொன்றையான
மணமலர்த்தவிசயன் மகிழ்ந்திழைத்தலோ
விணையிலெங்குத்தனும் மிழையுஞ்செய்யுமால்.

(சுரு)

புரிதமெய்க்கற்புப் பொருவின்பாதாரர்
மனமகிழ்வுறறிபின் வராகநனகிலைச்
சினமுறப்பேறறிபின் நீங்குமன்னதே
புணையவர்தன்மையாறியக்கூறுவார்.

(சுரு)

மிடியினர்குணமில் விருத்தர்வேயினர்
வடிவிலாறுபயிலர் வஞ்சர்முடர்வெங்
கொடியவராயினுங் கொழுநாதர்மிடை
மடிவிலன்புடையாகற்புடையமாதோ.

(சுரு)

இத்திறக்கம்பினரெயில்கண்மூன்றுடைக்
குத்திரல்கொடியவர்களுஞ்ஞமாதாரர்
ரத்திரத்திழைமுடர்நீய்தன்னக
ரெத்திரத்திழைமுடர்நீய்தென்றெவினான்.

(சுரு)

நாரணனிவைசொல நாரதப்பேய
நாரணமுனிவர னரும்புணர்ப்பினால்
வாரணமனையவா மாதர்கதபெலாங்
காரணவகத்துவல் கடிதென்றேகிஞன்.

(௫௨)

வேறு.

முனிசென்றதற்பினிவையோர் துவன் துமவைபுற்றமாயை
மதல்வன, தனியங்கொழுதுபுமவாணா தருள சிவலிங்கபூசை
உவிரும், விஜயையான்றிழைப்பெனவேநீனைந்து மறைசுக்கு
வேறுதருநான், மனமொன்றுமவண்ண முரைசெய்துபுதரவடி
வோடு கொணடுவருவான்.

(௫௩)

மதமொன்றுகின் தவர்க்குடர்மின்வரு ம்புயக்கணினைவ
மதமொன்றுபுத்தனரு ன் தயங்கு சினமெனவங் + ணையா
வதமொன்றுவஞ்சமதிநா மயங்குட்டி யவன்னைதகாலேவுணர்
மதமொன்றுபுதிமணியோடிவிலகிலைவட்ட கன் தவையோ.

(௫௪)

விதியென்றுமாயன்வினையத்துரைத்தவெறுமவஞ்சநூலின்
விதியைக, + தியென்றுகொண்ட மனமாலடைநதுகதியுதர தீயக
யவர், திதியெனதுகொண்ட திருநீறிழைதலைபா மூடம்புரிவடி,
மதிசினதுசென்று மறை + லிருணடுவளமதமதங்குலுபுனையும்.)

புரமொன்றுதீயர்மடமாதராரு முனைவந்துபுக்கமுனிவன்
விரகங்கலத்துயிசுத்தப்பெருஞ் சிவமும்படிககிவினையன் [ன்
தருகின்றசொல்லிமயங்குசெயய வுமபாதமபுண்ணியததின்வலிய
பிரமொன்றுகதபுரிவேபோயகனறுதெறுகாமமுறறுமெலிய(௫௬)

மேறு.

இனிமாய்குவர் தானவரின்றொடு
முனிமாதவனார்வமுதிழ்க்கவரா
நனிமாயையினுயிடைநண்ணியவர்
துனிமாகருவப்பவரைத்தனரால்.

(௫௭)

அக்காலையி னாரணன்ஞ்சரண
முக்கால்வலமவந்து முடிசுண்ணிவர்
நக்காடுவர்பாடுவர்கம்பை + வடிவு
ருக்காடுவண்ணமகிமும்பிலவக்கரு

அம்மாகருவப்பரிசுண்டருளி
நம்மாகுலமுற்றையுநாறிடவெம்
பெம்மாளுடுபேசுதும்வமமினென
வெம்மான்மலையெய்துவன்யாவொழிந்நி

(ருக்)

அன்றாரணன்வானவராருலமென்
றன்னாயக்கொண்சரணந்தொழுது
சொன்னால்தின்றுதொலைப்பென
வுன்னாவருமவெற்பணியோதியிடி.

(சுடு)

வேறு.

பண்டுதமகம்பரித்தபரமனை
மண்டுதென்றலைவைப்பத்தவந்தினால்
விண்டலந்தொடவெண்மதிபேருருக்
கொண்டெழுந்தென நின்றதக்குன்றமே.

(சுந)

வருணமிக்கபால்வாருதிசிற்கன
புரணனுக்குமொர்பொற்றவிசாவுனித்
கிரணமொத்தசிறிதெனலாமையாற்
பரிணமித்தெழும்பண்பனதவ்வனா.

(சுஉ)

புத்திறத்தினிலங்குயிலையாம்
வித்தகத்தனிவெற்புறியிந்திலா
யத்தனும்பர்குழுவொடுமஞ்சலி
கைத்தலந்தலைகாட்டினனெனினன்.

(சுஉ)

எண்ணிகரதவ்ருங்கணமேத்துற
வண்ணநந்திருந்தியமந்தருள்
வண்ணவொண்கடைவந்தவனைத்தொழ
கண்ணனின்றிதுகட்டுவொக்கின்றினன்.

(சுச)

சென்றுதெய்வசிகாமணிக்குங்ஙன்யா
மொன்றும்வண்ணமுரைத்தருளையநீ
யென்றகூர்வனனியழிபவருள்பெறி
னன்றுமின்மனப்பேயினனந்தியே.

11)

அளவிலொண்புவனாதிபர்பல்கண
மளவினன் முனிவோர்கிறைவாமவை
அளவில்சோதியவிர்மணிப்பீடம்வா
ழ்ந்தேங்கு வராளாளிமுன்னெய்தினான்.

(௬௬)

எந்தைதான் முனிநைஞ்சிமலராய
னீந்திராகியிமையவர்சுறமமால்
வந்துளான்மணிவாய்தலிலென்றலு
னந்திகூவுதியென்றனனாயகன்.

(௬௭)

இறையினிற்கடைபயத்தினுமைப்பா
னுறவழைத்தியென்றோதினன்வம்மெனச்
சிறைவிடுத்ததெண்ணீரொனவோடினார்
நினாமகிட்சிறெழுயவனாதிபயார்.

(௬௮)

மின்னுலாஞ்சடைவித்தகனெற்பெறு
மன்னையோடுமமர்ந்தவனவகளந்
தன்னினேகிமுன்சாயும்பனாமர
மென்னவேபணிந்தன்பினெழுந்தனர்.

(௬௯)

கூர்ந்தவன்பிற்குவித்தகையுச்சிகொண்
டோர்ந்தசொற்றனர்வுற்றிமனேசமா
வார்ந்தகட்புனன்மார்புநிரம்பமெய்
சோர்ந்துநின்று துதித்திடன்மேயினார்.

(௭0)

வேறு.

நிறைந்தநின்றொல்லையுண்மை நிலைதிரிவின்றியாங்கள்
பிறந்திறந்திடுதநீர்ப்பான் பேரருளுருவகொண்டந்
குறைந்தநின்றகருணைபோற்றி யுயிர்க்குடலளித்தியக்கிச்
செறிந்தமுன்வியையுருத்தி தீர்த்திடுமபரிவுபோற்றி.

(௭௧)

உலகுயிரின்பநதுயப்பவனதுபேரருளேமரிதென்
நிலகுறவிடத்திருத்தியிருந்திடுங்கருணைபோற்றி
விலகியவின்பஞ்சில்லோர் விடுக்கவவருவகண்ம
வலினல்லருள்கொண்டும வலிலவக்கருணைபோற்றி.

(௭௨)

இசு

இரிபாககணச்சுருங்கம்.

ஐம்பெரும்பூதமாதியாயதத்துவசாலங்க
டம்பெருகறிவொடுகருந் தனியிருண்மலம்பேறுக
நம்பனின்னருளிரினை நமதவா தம்மிலவேறு
மிம்பரினறிந் துகூடா திருநதவாறிருப்போய். (எங்)

அருவுனல் லுருவுமற்றை யருவுருவ துவமாகப்
பாவுபொனபதற்றுப்பேதப பகுதியினசத்தியைந்தின்
விரிவுமனறையவுன்மன் மேனினைதமசேயாகப்
பொருவருமன்பர்க்காகுகும பொருவிடைப்பாக்கோற்றி. (எசு)

இனையுனபர்த்துபோற்ற வெங்கனையகனமுரா
தனையருட்கொண்டு னைக்கிச் சததளாமல்க்கோரில்
வனியையங்குவட்டுக்கொங்கை முகடுமும்வயிர் ததோளாய்
துனியுறுமுரோடும் வந்ததெனசொனனியெனறான. (எங்)

என்றலுத்திரிப்புத்தேனியம்புவனையவிண்ணோர்
வன்றிறலெயிலகனமுன்று மலரயன்மரபபெறுள்ள
புன்றொறிவுணரினனல் புரியநோந்தனையனோடு
மின்றளவெல்லகாணு விருந்துயாக்கடவிலாழநதார். (எசு)

கருணையங்கடனீவிண்ணோர் உலங்கருர்விடுத்துநின்புபாற்
சரணபங்கயங்கட்கேவல்சந்தத மியற்றும்வண்ண
மரணவெங்கொடியராதற லழித்தருளபுரிதியென்ன
வருணருங்குமபபுயத்துமாயவன் வழங்குகின்றான். (எஎ)

படைக்கலமைந்துபெற்றோன் பகர்த்திவைநிற்குமெல்ல
துடைக்கலம்பயிலும்பொற்றோட் சதமகன்கரர்களைரி
புடைக்கலஞ்சுழலுங்காகம் போன்றனம்தமியேமுந்
னடைக்கலந்கருணைசெய்யென் மமலநாயகற்பணிந்நான். (எசு)

வானுளோர்மனத்துமிங்க வன்றுயரகற்றவுன்னி
ஞானநாயகனைத்தது நாமெழந்தருளிவந்து
மானவேலையுந் துழைந் துமாய்க்குதுமதற்குநம்பா
லானபொற்க்கருவியுல்லென்றதிறந்தன்னருளின்மாதோ. (எசு)

கண்ணுதலுனாத்ததன்மை கடவுளர்கேட்டுவப்பா
லெண்ணருமலகமெல்லா மிமைப்பினிற்படைத்தளித்து
நண்ணுதலொடுக்குமண்ணனவின்மதேராடலென்ன
பிண்ணமைதங்குச்சம் பார்த்திதுபகரலுற்றார். (அ௦)

பெருந்தகைக்கேற்றவையம் பெருமிதம்பெறச்செய்தொன்ன
வினாந்துநற்புவிதேராழி யிருசடாவேதம்வாயர்
பெருந்திறற்கமலன்பாகன் மேருவினந்தனூரி
சரந்திழற்சசிமலாகிச் சமைத்தனன்றெய்வத்தச்சன். (அ௧)

விண்ணவாவைகண்டார்வ மிகசெழுமனத்தராசி
யண்ணலேவணங்கிரிந்த நருளிநுமிவைகொண்டாதிப்
பண்ணவவமலமுக்கட்பராபரவெழமயணக்கு
நண்ணலர்தமைமுருககி நங்களைப்பீர்த்தியென்றார். (அ௨)

சங்கரனதுகேட்டெங்கடாயுடனெழுதுதுனற்
யங்குறுமனைவருஞ்சூழ்ந்தன்பினிற்செய்கெயின்ன
பங்கயவடிமணிப்பொறபாதுகை மிசையிருத்திப்
பொங்கொளிவிரிக்குங்கோயிற் புறத்தெழுந்தருளிநூலை. (அ௩)

ஆண்டுறுதிதிரிப்பொற்றேரணிநலநீதிருக்கண்சாற்றி
யெண்டொகுமலைமாரோடு மிவர்ந்துகூர்ங்கணையமற்றை
மாண்டருதனுவுஞ்செங்கேழ் மரைமலர்க்காங்குபற்றிக்
காண்டருமழகெறிப்பநின்றனன்கருணைவள்ளல். (அ௪)

மருவுலாங்குவளைவென்று வணங்கயன்மருட்டிநீள்கா
துருவவோடரித்தடங்கணுமை மணம்புணருநகோமான்
பொருவிநோக்கண்குமிக்க பொலிவுபெற்றிருந்தமேரு
வருவினாணைந்து சரலவன்றலேவளைந்ததம்மா. (அ௫)

தன்மனையிரதமாகத் தன்மகன்வலவனாகத்
தன்மகன்பேரனோடு தனக்குமைத்துனன்காலாக
தன்மலரணைனாகத் தானெடுப்பதீழியானான்
மன்மனமிடங்கொண்டுற்ற சங்கரநானக்குமாயன். (அ௬)

இளங்கதிர்விரிக்குங்கோடி யிரவியோருருவங்கொண்டு
வளங்கெழுமிரதமொன்றில் வந்தெனநிறகவையன்
களங்கமிலமரர்கண்கள் களிப்பக்கண்டுகையெய்தி
யுளங்கவலொருவிவிண்ணின் றெண்மலர்மழிதூர்த்தார். (அ௭)

பாடினர்பரமன்கீர்த்தி பா தபங்கயங்கள்சென்னி
சூடினொழும்புதுளளளித் துடைபுடைத்தனர் துணங்
யாடினாதுகிலெறிந்து பற்றினரரசைதோறு
மோடினருகையெனனு முததியிற்படிந்திவின்நீணர் (அ௮)

மன்னுதன்னிலைபிரிந்த மயினைவிசுழ்வினாதென்
நன்னைநன் புரிதமாக்கிச் சகம்புகழ்சிறப்பளித்தான்
மின்னுசெஞ்சடையோனென்னு மிகுமுவப்பெய்தியாட
லெனனனின் நிரும்புந்கு மிரட்டினர்கவரிபல்லோர். (அ௯)

மாசுணம்பலவளபயில் வளங்கதிரகவவியெங்க
வீசினதுருநாகங்கட்டி விதிநீட்டிவாங்கி
மோசமதிருமுகவற்ற முறைமையெம்மருங்குநின்று
வீசினரெண்ணிலார்கண் மிளிருநெட்டாலவட்டம். (௧௦)

திங்களாயிரமொருங்கு சேர்ந்தனவாய்கடோறுஞ்
சங்கமாயிரமவைத்தாரத்தான் சயங்கெழுபானுகம்பன்
பொங்கொலிமுழுவப்பேரி பொருவில்சசசரிதடாரி
யெங்குணுமெண்ணிலோர்க ளிரட்டினரிடிகளேபேரல். (௧௧)

அறிவுருவாளுன்வந்தா னன்பினிற்றிகழ்வோன்வந்தான்
பிறவிலேறுப்போன்வந்தான் பேரருண்மூர்த்திவந்தான்
ருறைவிலாநுந்தனானக் கூத்துடையாளிவந்தான்
கறையுலாமிடற்றோன்வந்தா னென்றெழங்காகுகங்கள். (௧௨)

நஞ்சுகுமெயிற்றுப்பேழ்வாய் நாகுதணிந்தவெங்கோன்
வெஞ்சுமர்புரியச்செல்வனுமேரு விற்பிடித்தென்றிட்ட
கஞ்சுகங்கழியுவிட்குத்தலுற்ற முகுவவுத்திண்டோ
னெஞ்சுகுமுதலு (௧௩)

வெள்ளிவெண்கோடுவாண் மாறிவைத்தனங்கும்பல்ல
பள்ளவெம்பிலகிகர்த்த வாயினபருப்பதத்தி
ஓள்ளுறுமுழைகனன்ன வுட்டுளைப்பெருநீதுண்டத்த
மெள்ளவின்சொற்புவிக்கண விழுமிடிபோலச்சொலவ. (கூச)

மண்டலவாடிபென்ன வயந்தெறிசிதறுங்கண்ண
வொண்டழனிமிர்ந்தெழுந்த தொத்தகுஞ்சியினவிந்த
விண்டமதிடினுமாற்று வகட்டினகுறுகுந்தான்
பண்டிளபூதமைந்தும் படைத்தனித்தழிக்கவல்ல. (கூடு)

அத்தனைநன்னை நீயேயவுணனாக்கொல்லனானே
வித்திரடனிலெற்கின்றியாக மமர்கிடைக்குமோவெ
னெத்தவரடனான்பார்ந்து வறிதுறுகுவெனேவென்று
தத்தமினினைந்துவாடுந் தன்மையாபூதமுற்றும். (கூசு)

விண்ணகரிநைந்தவாதி விதியகரிநைந்தமாயோன்
கண்ணகரிநைந்தவோதை கடலகரிநைந்தபாழி
மண்ணகரிநைந்தமேனி வரையகரிநைந்தவெங்கும்
பண்ணகரிநைந்தவோசைப பரிசினிற்பனகணங்கள் (கூஉ)

குதிப்பனவயிரத்திண்டொள் கொம்பிவதம்மைத்தாமே
துதிப்பனவமரவேட்டண்ணற்றொழுவனதங்களாற்றன்
மதிப்பனவனைந்து தாங்குவவாரியுட்
வதிப்பனமகிழ்வவாகி யடற்கணஞ்சென்றவம்மா. (கூடி)

கற்புயங்கொட்டியண்ட கடாகமுமதிரவார்த்து
வற்புறம்பூதவெள்ளம் வந்திடவும்பொண்ணில
பொற்புறுகவுகையோங்கிப் புணரிகளேழுமார்புபப்
பறவலமதியெழுந்த பரிசனரிகழ்ந்தமாதோ. (கூசு)

பொன்னுலகிகழுமென்னைப் பொருவனெனநிலம்போவ
தென்னுண்டுகள்சென்றேறவெதிந்ததுமலைதலையாக்
துன்னுறுமமார்தம்பொற் சுண்ணம்வந்து உண்டப
யின்னுறுங்கொடியடிந்து விலக்குபோலவதிம்.

வேறு.

இந்தவாறெழுப்பித், வெள்ளங் கள்ளினிடையே
யந்திவானிமையையவ னுழியந்தடந்தேர்
சுந்தவாரிசப்பண்ணவன் மென்றிசைக்கடவ
வந்தலூனலரனைவருந் துவன்றுறவந்தான். (௧0௧)

பூதநாயகன்கயிலையழ் பொருப்புவிட்டலகில்
காதமோரிமைப்பொழுதினிற் கடந்துவந்தருளிச்
சேதவார்பொழிற்கூவமென் றிருநகரடைந்தான்
பாதிதாமரைவணங்கி விண்ணவர்குழாம்பரவ. (௧0௨)

புங்கப்போதினிற் கடமெனுந்திருவருள்ருத
புங்கப்போதகமுகப்பிரா னிதழியந்தொடையோன்
புங்கப்போதிருத்ததினைத் தன்புழைக்கரத்தாற
புங்கப்போயொழுத்திட்டனன் திருக்கிடவெவரும். (௧0௩)

பாருக்கெனச்சினவிடை யுருக்கொண்டிடைபுகுந்தா
னினாக்கூற்றொடி வையஞ்சென்றாங்கினனெடும்பாம்
பனாக்கெசைத்தவ னன்பினினிகரிலாதமரர்
வருக்கமுற்றுவந்திறைஞ்சு பொற்பதாம்புயமாயன். (௧0௪)

தந்தையுற்றருளிரத கூவரத்தினைத்தனையன்
வந்திறுத்தலுமிமையவர் மனம்பதைத்தின்னல்
முன்னதயிற்பதின்மடங் குறின்குடித்தனைந்தழலும்
மெந்தைமொட்டலர்செயலெனத் திசைதொறுமிரிந்தா. (௧0௫)

அருளுலாந்திருமுகங்களோ ராறுமொள்ளலங்கற்
புரளுமார்புழம்புயங்களு மருமறைப்பொருளாய்
தெருளுலாம்பதமலருங் கொண்டெனதுளந்திகழ்வான்
வெருளுலாமனத்திரியல்போம் விண்ணவர்க்கண்டான். (௧0௬)

சென்மினின்மினிரஞ்சலீர் நிகழுமென்றந்தை
பொன்மினின்மினிரஞ்சலீர் ரொழுத்தவன்புலவீ
புன்முன்வந்திடுவெரிமுகத்தண்ணலவ்வெயில்சேர்
வன்மனமபெறுப் புரல வந்திடுவென்முழைத்தான். (௧0௭)

மீண்டுவானவர்க்குதன்புடையடைந்தினிவெம்போ
ராண்டநாயகன்புரிவதெவ்வாதெனவையம்
பூண்டுநின்றனரும்பினைப்புதல்வன்முன்றுணையாம்
வேண்டிலம்மிரதம்புகாணாவிவிசுவினைத்தான் (௧௦௮)

என்றுளங்கொடுமலைமகளின் தருளையானைக்
கன்றைவநனைசெய்கிலார்முயறருங்கருமம்
பொன்றுமென்பதுகாட்டிடகூவமாபுரத்தி
வன்றவன்கழல்கனிமுதல்கொண்டருச்சித்தார் (௧௦௯)

வின்புவிண்ணவர்மனத்துயர்பெயர்ந்திடத்தனது
முன்புமும்மதில்வந்துநீழுன்னினன்முதல்வ
னன்புகொண்டொருநூறியோசனையகல்மதில்க
வின்புபெற்றிடவனைவருநுண்ணெனவடைந்தார் (௧௧௦)

எரிகளோடுமாருதந்தனில்வினைத்துபாய்கவனப்
பரிகளோடுவிண்முகடுமும்படுமணியிரதக்
செரிகளோடும்வெங்கனலினுங்கிளர்சினககழற்கா
வரிகளோடும்வந்தமர்செய்வான்சமைந்தனரவுண (௧௧௧)

எண்மிறுந்துவிண்ணவர்கலக்கமுந்துயர்கோ
நுண்டம்வைத்தலைச்சுடுசரமிடம்வலந்தடக்கை
கொண்டுநிற்பவர்குறுகிநல்வேலையிதடுத்தம்
கொண்டயித்தியர்ச்சமர்புரிந்தட்டருளென்றார் (௧௧௨)

என்றுவிண்ணவரியம்பியதெம்பிரான்வினவி
நன்றிநங்கையைநோக்கினனகைக்கவநங்கையி
னின்றுவன்முற்கொழுந்தொருநிமிடத்திற்பாங்கு
சென்றொடுநுமுன்புரங்களிற்சென்றுபத்தியதே (௧௧௩)

பகவன்வாய்மலர்வைத்திருந்துமிழ்ந்தெனப்பற்றி
திசூதிகென்றெறிந்தெழுமழற்கோழுந்துசேணளப்பத்
தகுவர்மென்புழுவெனப்பதைப்பதைத்துவிசுனர்கா
ரிகரினீறுபட்டிடவுடனீறுபட்டனவே (௧௧௪)

தேரோரிந்தனபுரவிகளெரிந்தனசெழுங்கைக்
காரொரிந்தனசிகரமுமெரிந்தனகழகச்
சாரொரிந்தனபொழிவினமெரிந்தனதருவ
ஞரொரிந்தனவெரிந்தன வடங்கலுமொருங்

(க௭)

திருத்தமொன்றெயின்மூன்று நெக்குருகுசிறைதந்த
கருத்தொனவவனுறைபு முக்கயவருமடைந்த
வரத்தினின்றனர்மரித்திடா தனிவரமலர்ந்து
வினாத்ததண்பணையிழந்துளும் வெறியபாதுவம்போல். (க௭)

பணைஞரொன்றுமூப்புரங்களிற்செஞ்சடைப்பகைவர்
கையினின்றுசென்றுற்ற தீயிடத்தெழுப்
புகைபரந்தகல்விசும் பிடமடங்கலும்போத்து
முகில்குள்ளுநிடப்பட்டுநின்றனவின்றுமொழியில். (க௭)

நெறித்தகுஞ்சியந் தானவரெயில்களினிமல
னெறித்தவெண்ணிலாநகையினின் றெழுந்தபேரொரிசென்
றுறைத்துவெள்ளிமாமதில்கரைந் துருகுழிச்சிதழித்
தெறித்தபோலும்விண் ணிடைச்செழுந்திங்ளுமுடிவும. (௮)

பரிந்துதற்பதங்குறுங்னா பழையத்வினைபோ
லெரிந்துமூப்புரம்பொடிபட விந்நதுடாதுயிர்கொண்
டிருந்தவப்பெருங்கொடியரை யெம்பிரான்கண்டு
பொருந்துபொற்சிலைவாங்கினன்சிலிமுகம்பூட்டி. (க௭)

குனித்தபொற்சிலைவலிகெழுங்குணவுருவனையி
னுதித்தவப்புறுக்கொண்டு நிமிசின்றநீலரிக்குத்
தனித்தபொற்றிருவாசிகை போன்றொளிதழைத்து
வினித்தசொற்கொடியிடத்தினன் மலர்க்காமிசைத்து. (௮)

பொருவிற்றொண்டிநெடுனுதிப்பகழியைப்பறிதன்
வினாவிற்சென்றவருயிர்குடித்திடுகெனவிடுத்தா
னருவிச்சென்றெனநின்ரிடு மூவர்மாப்பினும்பட்
டுருவிச்சென்றதப்பித்தினிலொருகணப்பொழிதில் (௮)

மீண்டுசங்கரன்வலக்கர மடைந்ததுவிசிக
மாண்டமுங்கமுன்பட்ட போதவுணர்களலரிச்
பண்டுநினைநிடுமடிதுள்ளி வீழ்ந்தினர்வுகளினைதந்து
வாடை உலம்புகு மையவர்மனத்துயாமாரி. (௧௨௨)

அம்புபட்டிமசுரர்கண்மாட்பகப்புழையிற்
செம்புனற்புறம்பெருகெடுத்தினைநலைத்தினாத்துக்
தம்பமுற்றெழுந்தோடின களேபரமலைப்பாற்
சம்புபற்பலவாண்டிநக் குண்டினாயெனச்சாந்த (௧௨௩)

திருந்துதேவருமபணி செய்த்திரிபுவனமுமாண்
டிருந்தழுவெயிலரக் கருமிநந்துசெய்கடன்கள்
புரிந்துகாணவுயெருயரற்றிகலனாய்புரட்டி
யருந்தவேகிடந்தனொணில் வாழ்வவபபறிவோ. (௧௨௪)

ததம்படைத்தபூதர்க்கமர் கொடாதரன்கடிது
மதம்படைத்தவர் சாடியதோதனம்வறியர்க
தைம்பெறத்தருகுவமென கொண்டோயிரப்பார்
பதம்படைக்கிலம்போமெனப் பகர்ந்ததொத்ததுவே (௧௨௫)

மருளையொத்தன முப்புரம்புரமருவு
மிருளையொத்தன ரவுணர்வ்விருளினையிரிக்கு
மருளையெந்தனன் முருந்தனவ்விருளினையுடைய
பொருளையொத்தன னப்பொருளாகியபுராரி. (௧௨௬)

செப்புரம்பதித்தன்னமர் துமைமுலைதிளைக்குந்
துப்புரம்பெறுவம்பாபான் றாநகைக்கணையான்
முப்புரம்பொடிபட்டது முதல்வர்தம்முயிர்போ
யப்புரம்படிபட்டதுங் கண்டனரமரர். (௧௨௭)

வேறு.

ஆர்த்தனர்முகிலினமஞ்சப்பூமழை
தூர்த்தனர்மகிழ்ச்சியிற்றுணங்கையாடிமெய்
வேர்த்தனரருகுபோய் வெய்யர்பேய்களைப்
பார்த்தனர்குதித்தனர்பரமர்பாடி. (௧௨௮)

சமமொருகுனிசிலைத் தாங்கிநின்றிடு
மொருவனதடி மலருச்சிஞ்ஞன்
கரையறுமுவுகையங் கடலிலாழ்த்தனர்
பரவினர்கடவுளர் பகர்தன்மேயினார்.

(கஉக)

இந்நகரதனிடை யிறைவின்மலர்ப்
போன்னடியருச்சனைபுரிந்துவாழ்வா
நின்னாள்புரிகென நிகழ்த்தவாயிடை
மன்னியவிலிங்கநல் வடிவமாயினான்.

(கஉ
௩)

ஆதலுமனமகிழ்ந் தமாரிந்திரன்
பாதவரயன் முனிவர்கண்மஞ்சனம்
போதொடிசுடர்நறும் புனுகொண்டர்ச்சியா
வீகடலெடுத்தபேறெனநின்றேற்றினார்.

(கஉக)

குலவுறுமரியவிற் கோலங்கொண்டுமுன்
னிலகுறவின் ததாலிலிங்கமாகியு
நலமருணைமவிற் கோலநாதனைன்
றுலகினாருநாசெய வமலனுற்றனன்.

(கஉ௨)

ஐங்கரககடவுள வேலரசன்மாலயன்
புங்கவர்க்கிறையவன் புடனநாயகர்
துங்கமெய்த்தவர்முதற்றுவன்நினோரெலா
மெங்கருக்குறுமிட மிஃதென்றுற்றனர்.

(கஉ௩)

எழிறருமுமையொடு மெங்கனாயக
னெழிவுறநிரந்தர முற்றதன்மையாற்
பொழிநிகழ்கூவமா புரத்திற்கெங்கணு
மொழிதருபெயரவி முத்தமாகுமால்.

(கஉ௪)

அலங்குறுமிரத கூவரத்தையாயிடை
வலங்கிளர்கிம்புரிச் கோட்டுமாழக
னிலங்குறுபுமைத்கரத் திறுத்தன்மையா
னவெனொழிபூதம்பெற்றதே.

(கஉ௫)

ஒவிலோண்பதிநடுக கூவமொப்பவே
மூவுலகங்ஞ முன்னிவந்தோ
தாவிலின்பெய்துது தன்மையாலெழிற்
கூவமென்றொருபெயர் கொண்ட தந்நகர்

(௧௩௬)

மேலநாளிழைத்த தீவினைகட்கெங்கள்விற்
கோலநாயகன் றிருக் கூவமுள் குத
லாலநாகங்ளிற்சரும்பு வெந்தினைத்
தாலமேனைக்குறுந் தன்மைபோலுமால.

(௬௭)

என்றிவைபற்பலவியம்பிவண்டுமுங்
கொன்றையஞ்சடையினோன் கூவமாநகர்
சென்றடைந்தருங்கத்சோமினென்றனன்
வன்றிறற்புலநெறி மறித்தருத்தனே.

திரிபுரதகனச்சருக்க முற்றும்.

சூக திருவிருத்தம். ௩௦௩.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரிபுரதகனச்சருக்கவசனம்

பூவுலகிற் புகழ்பெற்றுள்ள தாருகனென்னுமசா
னுக்கு வித்துன்மாவியென்றும் தராதரக்கினென்றும் வ
பூக்கமலரக்கினென்றும் மூன்றுபுதல்வர்கள் தீவினைக்கு
க்காரணமாகிய காமவெகுளிமயக்கமென்னும் மூக்குற்
றங்களுக்கொப்பாய் அவதரிக்கனர். இப்புதல்வர்கள் த
புதுதந்தையாகிய தாருகன் வளினது வே
லிழைற்றடியப்பட்டபின்

செய்தனர். அப்போது பிரமதேவன் இவர்கள்மூன்றோ - றிட இம்மூவர்களும் பூமியில் விழுந்து பணிந்து தோ த்திரஞ்செய்யப் பிரமதேவன் மகிழ்ச்சியடைந்து எண் னேநோக்கித்தவஞ்செய்த காரணமயாது? அத்தனைச்சொ ல்வீர்களென், மூவரும் வந்தனஞ்செய்து சொல்லத்தொ டங்குவார்.

அந்தரசொர்க்கபாதாலமென்னுமூன்று லோகங் களிடத்துஞ் செல்லத்தக்க மூன்றுகோட்டைகளளித் ததில் நாங்கள்மூவருமிருந்து அநேகயுகங்கள் அரசு செய்து பகைவர்களைஜயித்து மீண்டுமாயிரவருஷத்தி ற்கோர்முறை ஒன்றாய்ச்சேரவேண்டும்; இதல்லாமலு மெங்களுழிர்களுக்கு முடிவுண்டாயினும் உலகமுடிவி ற் பரமசிவன் றுறொருவனென்று நடித்தருளல்போ லப்பரமவசித்தி னோர்கணையாலல்லது முடிவடையாதி ருத்தல் வேண்டுமென்றனர். அப்படியே பிரமதேவன் வரமளித்துச்சென்றபின் பொன் வெள்ளிரும்பென்னு மூன்றினால் மூன்று கோட்டைகளுண்டாயின, அம்மூன் றும் பிரமதேவனாக்கினையா லவ்வவ்யுயர்வுக்கேற்பப் பூ மியிலிருப்புக்கோட்டையும் அந்தரத்தில் வெள்ளிக்கோ ட்டையுஞ் சொர்க்கத்திற் பொன்கோட்டையும் பொருந் த முறையே மூவருமிதனைக்கைக்கொண்டார்கள். பின் பிவர்களாக்கினையால் கூடகோபுரமாடமாளிகைகளுங் கண்டளிதி முத்தலியவீதிகளுங் குளமுதலியனவுமயனெ ன்னுந் தேவதச்சன்செய்தருளினன். இவ்வாப்பத்தைக அவுண்கூட்டநோக்கி மிகவுந்தங்களுக்கேற்ற வழகை யுடையதென, குற்றமில்லாத கலாஞானங்களையுணர் ன்த மயமென்னுபேரத்திறுத்தலனாவெல்லத்தக்க வலி மைபொருந்திய மூலம்பெற்றிக் கிதனைச்சொல்லுவான்.

திரிபுரதகன்ச்சருக்கம்

சமமாகருவப்பாகண்டருள்
நும்மாகுலமுற்றையுநாறிடவெம்
பெம்மாஹுடுபேசுதும்வமமினென
வெம்மான்மலையெய்துவன்யாவொழிந்தம் (கூக)

அன்றாரணன்வானவராகுலமென்
றன்னாயகனென்சரணந்தொழுது
சொன்னால்தின்றுதொலைப்பனென
வுன்னாவருமவெற்பணியோதியிழி. (க௦)

வேறு.

பண்புதற்கமபரித்தபரமனை
மண்டுதென்றலைவைப்பதவத்தினால்
விண்டலந்தொடவெண்மதிபேருருக
கொண்டெழுந்தெனநின்றதக்குன்றமே. (கூக)

வருணமிக்கபால்வாருதிசிற்கன
புரணனுக்குமொர்பொற்றவிசாவுனித்
திரணமொத்தசிறிதெனலாமையாற்
பரிணமித்தெழுமபண்பனதவ்வனா. (கூஉ)

இத்திறத்தினல்லருகியலையாம
வித்தகத்தனிவெற்புழியிந்திரா
யத்தனுமபர்குழுவொடுமஞ்சலி
கைத்தலந்தலைகாட்டினனெனினான். (கூஉ)

எண்ணிகந்தவிருங்கணமேத்துற
வண்ணநந்திருநந்தியமர்ந்தருள்
வண்ணவொண்கடைவந்தவனைத்தொழ
கண்ணனின்றிதுகட்டுரைக்கின்றினன். (கூஉ)

சென்றுதெய்வசிகாமணிக்குங்ஙனயா
மொன்றும்வண்ணமுரைத்தருளையநீ
யென்றகண்ணனியழிப்பவருள்பெரி
கன்னுநின்றுமென்பபேரயினனந்தியே. (கூடு)

